

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Kommissionens förordning (EG) nr 2349/95 av den 6 oktober 1995 om ändring av förordningarna (EG) nr 1488/95 beträffande framläggning av exportlicenser utan förutfastställelse av bidraget 1
- * Kommissionens förordning (EG) nr 2350/95 av den 6 oktober 1995 om undantag från förordning (EEG) nr 1442/93 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen 2
- * Kommissionens förordning (EG) nr 2351/95 av den 6 oktober 1995 om ändring av förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn 3
- * Kommissionens förordning (EG) nr 2352/95 av den 6 oktober 1995 om införande av en tillfällig antidumpningstull på import av kumarin med ursprung i Kina 4
- Kommissionens förordning (EG) nr 2353/95 av den 6 oktober 1995 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker med förutfastställelse av exportbidraget 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 2354/95 av den 6 oktober 1995 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter 15
- Kommissionens förordning (EG) nr 2355/95 av den 6 oktober 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 17

Kommissionen

95/404/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 juli 1995 med anledning av ett förfarande för tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 2407/92 (Swissair/Sabena) (!) 19

95/405/EG:

- * Kommissionens beslut av den 2 oktober 1995 om ändring av beslut 95/301/EG om vissa skyddsåtgärder mot mul- och klövsjuka i Ryssland (!) 29

95/406/EG:

- * Kommissionens beslut av den 5 oktober 1995 om avslutande av antidumpningsförfarandet gällande import av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare med ursprung i Japan 30

95/407/EG:

- * Kommissionens beslut av den 6 oktober 1995 om fastställande av den prognostiserade försörjningsbalansen för gemenskapen för år 1995 beträffande produktion och förbrukning samt import och export av bananer 32

Rättelser

- * Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2319/95 av den 2 oktober 1995 om fastställande av de kvantiteter som tilldelas importörer av de kvantitativa gemenskapskvoter som är tillämpliga 1996 för vissa produkter med ursprung i Kina (EGT nr L 234 av den 3.10.1995) 34

(!) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2349/95

av den 6 oktober 1995

om ändring av förordningarna (EG) nr 1488/95 beträffande framläggning av exportlicenser utan förutfastställelse av bidraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1363/95⁽²⁾, särskilt artikel 26.11 i denna, och

I artikel 5 i förordning (EG) nr 1488/95 skall följande punkt 6 läggas till:

med beaktande av följande:

"6. Artikel 22 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall inte tillämpas på de exportlicenser som avses i den här artikeln.

För sådana exportlicenser utan förutfastställelse av bidraget som avses i artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1488/95⁽³⁾ skall föreskrifterna i artikel 22 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2137/95⁽⁵⁾, inte tillämpas, och det är därför lämpligt att göra undantag från denna artikel från dagen för ikraftträdandet av nämnda artikel 5.

Exportlicenserna skall uppvisas direkt av den berörda parten för det organ som handlägger utbetalningen av exportbidrag. Detta organ skall utfärda och påteckna exportlicensen."

Artikel 2

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 132, 16.6.1995, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr L 145, 29.6.1995, s. 68.

⁽⁴⁾ EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 214, 8.9.1995, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2350/95

av den 6 oktober 1995

om undantag från förordning (EEG) nr 1442/93 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapenEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 ⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1164/95 ⁽⁴⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen, i synnerhet vad beträffar fastställandet av de olika kategorierna av aktörer och villkoren för beviljandet av importlicenser.

I förordning (EEG) nr 1442/93 fastställs villkoren för att bli upptagen som aktör i kategori C och särskilt den skyldighet som gäller i fråga om nya ansökningar om tilldelning att ha utnyttjat minst 50 % av den kvantitet som tilldelats för det år under vilket den nya ansökan lämnas in. För denna bestämmelses första tillämpningsår bör det föreskrivas ett uppskov på en månad när det gäller att framlägga bevis på att bestämmelsen följts och likaså bör tidsfristen för vissa meddelanden förlängas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 1995.

Med hänsyn till de tidsfrister som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/93 skall bestämmelserna i denna förordning träda i kraft omedelbart.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bananer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 1442/93 skall aktörer i kategori C lämna in sina ansökningar om tilldelning av årliga kvantiteter för år 1996 senast den 31 oktober 1995. De behöriga myndigheterna skall senast den 10 november 1995 underrätta kommissionen om den totala kvantiteten i ansökningarna. De skall senast den 27 november 1995 underrätta aktörerna om de kvantiteter som dessa fått sig tilldelade.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.*På kommissionens vägnar*

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.⁽³⁾ EGT nr L 142, 12.6.1993, s. 6.⁽⁴⁾ EGT nr L 117, 24.5.1995, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2351/95

av den 6 oktober 1995

om ändring av förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 424/95⁽²⁾, särskilt artiklarna 9, 13 och 25 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1445/95⁽³⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn.

Efter det att förordning (EG) nr 1445/95 trädde i kraft har det visat sig att det är lämpligt att förkorta giltighetstiden för exportlicenser och höja säkerhetsbeloppet för samtliga produkter inom nötköttssektorn för att undvika störningar på marknaden.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1445/95 ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Säkerheten för exportlicenser skall vara:

- a) 65 ecu per levande djur.
- b) 44 ecu per 100 kg av produkter med KN-nummer 0201 30 00 100 för jordbruksprodukter för exportbidrag.
- c) 24 ecu per 100 kg nettovikt för andra produkter."

2. I artikel 8.1 skall ordet "femte" ersättas med ordet "fjärde".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 oktober 1995.

Den skall tillämpas på ansökningar om exportlicens med förutfastställelse av bidraget som har lämnats in från och med den 9 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 45, 1.3.1995, s. 2.

⁽³⁾ EGT nr L 143, 27.6.1995, s. 35.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2352/95

av den 6 oktober 1995

om införande av en tillfällig antidumpningstull på import av kumarin med ursprung i Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94⁽⁴⁾, särskilt artikel 11 i denna,

efter samråd med Rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) I februari 1994 mottog kommissionen ett klagomål som ingivits av European Chemical Industry Council (CEFIC) på uppdrag av Rhône-Poulenc S.A., den enda kumarinproducenten inom gemenskapen.

Klagomålet innehöll bevis på att nämnda produkt med ursprung i Kina har dumpats och att detta har orsakat väsentlig skada. Bevisen ansågs vara tillräckliga för att motivera inledandet av ett förfarande.

- (2) Följaktligen tillkännagav kommissionen genom ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁵⁾ inledandet av ett antidumpningsförfarande med avseende på import av kumarin med ursprung i Kina, enligt KN-nummer ex 2932 21 00, och inledde en undersökning.
- (3) Kommissionen underrättade officiellt de producenter/exportörer och importörer som den visste var berörda, företrädare för exportlandet och den klagande parten om inledandet av förfarandet och gav de berörda parterna tillfälle att skriftligen lämna sina synpunkter och att begära att höras muntligen.

- (4) De flesta kända importörer och vissa användare lämnade skriftliga synpunkter. De begärde och beviljades också att höras muntligen.

- (5) Kommissionen skickade ett frågeformulär till de parter som den visste var berörda och fick detaljerad information från den klagande gemenskapsproducenten och de flesta importörerna inom gemenskapen. Av de fem producenter/exportörer som kontaktades svarade endast en, Tianjin nr 1 Perfumery, på kommissionens begäran om information. Svaret var till stora delar ofullständigt och i många delar oläsligt.

- (6) Kommissionen inhämtade och kontrollerade all information som den ansåg nödvändig för ett preliminärt beslut och genomförde undersökningar i följande företags lokaler:

a) Gemenskapsproducent:

— Rhône-Poulenc S.A., Courbevoie, Frankrike;

b) Fristående importörer inom gemenskapen:

— Paul Kaders GmbH, Hamburg, Tyskland,

— Adrian S.A., Marseille, Frankrike,

— Irish Flavours and Fragrances Ltd, Drogheda, Irland,

— Moelhausen Trading srl, Milano, Italien,

— International Flavours and Fragrances IFF (Nederland) B.V. Hilversum, Nederländerna,

— Impex Quimica S.A., Barcelona, Spanien,

— Amalgamated Metal Corporation Ltd, London, Förenade kungariket,

— Fuerst Day Lawson Ltd, London, Förenade kungariket.

- (7) Eftersom USA har använts som analogt land vid beräkningen av normalvärdet (se punkt 15 nedan) utförde kommissionen en undersökning hos Rhône-Poulenc Inc, den amerikanska kumarinproducenten.

- (8) Dumpningsundersökningen pågick under perioden från och med den 1 april 1993 till och med den 31 mars 1994 (nedan kallad "undersökningsperioden").

B. DEN UNDERSÖKTA PRODUKTEN OCH LIKADAN PRODUKT

1. Beskrivning av den aktuella produkten

- (9) Den aktuella produkten är kumarin, ett vitaktigt kristallint pulver med den karakteristiska doften av nyslaget hö. Kumarin används framför allt som en

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT nr C 138, 20.5.1994, s. 9.

aromatisk kemikalie och som fixeringsmedel vid beredningen av parfymoljor som används vid framställningen av rengöringsmedel, kosmetika och exklusiva parfymmer.

- (10) Kumarin, som ursprungligen var en naturprodukt som utvanns ur tonkaböner, framställs nu syntetiskt. Det kan framställas genom en syntetisk process som utgår från fenol och som ger salicylaldehyd (perkinreaktionen) eller genom en syntes på basis av ortokresol (raschigreaktionen). Kumarins viktigaste kemisk-fysikaliska specifikation är dess renhetsgrad, som indikeras av smältpunkten. Den standardkvalitet av kumarin som marknadsförs i Europa har en smältpunkt på mellan 68 °C och 70 °C, vilket motsvarar en renhetsgrad på 99 %.

2. Likadan produkt

- (11) Kommissionen fann att det kumarin som framställs av gemenskapsindustrin och den amerikanska producenten, som är närstående bolag, var jämförbart med det kumarin som framställs i Kina och exporteras till gemenskapen vad gäller de viktigaste fysikaliska och kemiska egenskaperna samt utnyttjande och användningsområde. Framför allt vad gäller smältpunkten liknade specifikationerna för det kumarin som framställs av gemenskapsindustrin och den amerikanska producenten, som använder samma råvaror och produktionsprocess, specifikationerna för det kinesiska kumarinet. I fakturer för det kinesiska kumarinet uppgavs en smältpunkt på 69 °C, medan Rhône-Poulencs produkt hade en smältpunkt på mellan 68 °C och 70 °C. Eftersom smältpunkten är en indikator på renhetsgraden, kan det följaktligen antas att det kinesiska kumarinet har en renhetsgrad motsvarande renhetsgraden hos Rhône-Poulencs produkt. Vidare användes det kinesiska kumarinet för samma ändamål som Rhône-Poulencs kumarin, dvs. vid beredningen av parfymoljor.

- (12) Importörer och användare av kumarin hävdade att det kinesiska kumarinet och Rhône-Poulencs kumarin inte kan betraktas som likadana produkter. De påpekade särskilt att det kinesiska kumarinet framställs på basis av en annan råvara, ortokresol i stället för fenol, och med användning av en annan produktionsprocess, raschigreaktionen istället för perkinreaktionen. Det påstods att detta innebar att det kinesiska kumarinet är av sämre kvalitet än Rhône-Poulencs produkt och inte kan användas för lika många ändamål. På grund av bristande kvalitetskontroll i Kina skulle doften, som är den viktigaste egenskapen för användningen av denna produkt, ibland variera mellan olika partier från samma producent eller jämfört med varuprovet. Det hävdades att dessa variationer i vissa fall kunde göra produkten olämplig för det ändamål som den var avsedd för.

Kommissionen har fastställt att de två produkterna kan användas, och verkligen används, utan

åtskillnad för de flesta ändamålen. Det enda undantaget är exklusiva parfymmer, till vilka de flesta användarna krävde Rhône-Poulencs kumarin. Emellertid stod detta sistnämnda användningsområde endast för en mycket liten del av den totala förbrukningen av kumarin. De två produkterna föreföll därför nästan helt utbytbara. Detta förhållande styrks ytterligare av det faktum att Rhône-Poulencs kumarin systematiskt har ersatts med kinesiskt kumarin i gemenskapsproduktionen av parfymoljor (se punkterna 27 och 35 nedan). Kvalitetsskillnader påverkade inte definitionen av det kinesiska kumarinet som likadan produkt, eftersom det var omöjligt att göra någon klar distinktion mellan de två produkterna vad avser användning och användarnas produktuppfattning, med exklusiva parfymmer som enda undantag. Kommissionen anser följaktligen att det kumarin som framställs och säljs av gemenskapsindustrin är en likadan produkt som det kumarin som framställs och importeras från Kina, i den mening som avses i artikel 2.12 i i förordning (EEG) nr 2423/88 (nedan kallad "grundförordningen").

C. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (13) Det klagande företaget var under undersökningsperioden den enda kumarinproducenten inom gemenskapen. Eftersom det företaget representerade hela gemenskapsproduktionen ansågs det följaktligen vara "gemenskapsindustrin" i den mening som avses i artikel 4.5 i grundförordningen.

D. DUMPNING

1. Normalvärde

- (14) Vid fastställandet av normalvärdet på kumarin framställt i Kina tog kommissionen hänsyn till det faktum att Kina inte är ett land med marknadsekonomi. I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen var det följaktligen nödvändigt att bestämma normalvärdet med utgångspunkt från ett land med marknadsekonomi (analogt land). Det klagande företaget föreslog att USA skulle användas som analogt land vid beräkningen av normalvärdet. De berörda importörerna å sin sida ansåg att USA inte var lämpligt eftersom det endast fanns en kumarinproducent i USA och denna producent var ett Rhône-Poulenc S.A. närstående bolag. De begärde därför att Indien skulle väljas som analogt land mot bakgrund av det faktum att Indiens produktionsteknik och produktstandarder liknar Kinas, och att det där även skulle finnas en tillräcklig intern konkurrens.

Enligt de uppgifter som inkom under undersökningen var Indien, USA och Japan de enda mark-

nadsekonomierna utanför gemenskapen där kumarin framställdes. Kommissionen bad den enda kända indiska kumarinproducenten att samarbeta vid det aktuella antidumpningsförfarandet och ett frågeformulär tillställdes nämnda producent. Denna producent vägrade emellertid att lämna de begärda uppgifterna. Även den enda kända japanska producenten tillfrågades, men inget svar erhöles. Följaktligen återstod endast alternativet USA som en marknadsekonomi som kunde betraktas som analogt land.

- (15) Den amerikanska producenten Rhône-Poulenc Inc. använde samma produktionsprocess som Rhône-Poulenc S.A., i vilken fenol används som råmaterial för att framställa salicylaldehyd och därefter kumarin. Rhône-Poulenc S.A. övergick från raschigprocessen, som fortfarande används av kineserna, till perkinprocessen för ca 40 år sedan, på grund av att sistnämnda process är lönsammare. Faktum är det krävs en mindre mängd fenol än ortokresol för att framställa en enhet kumarin. Det visade sig också att priset på fenol generellt var lägre än priset på ortokresol under undersökningsperioden.

Fenol och ortokresol är båda råvaror som är lätta att finna på världsmarknaden. Tillgången på råvaror kan därför anses vara jämförbar i det analoga landet och i Kina.

Det faktum att Rhône-Poulenc Inc. är ett klaganden närstående företag påverkade inte fastställandet av normalvärdet eftersom detta var baserat på de priser till vilka kumarin såldes av Rhône-Poulenc på den amerikanska marknaden. Trots att det endast fanns en kumarinproducent i USA var konkurrensen synnerligen hård, vilket visade sig genom den stora importvolymen. Särskilt under undersökningsperioden hade Kina, som var den största exportören av kumarin till USA, en betydande andel av den amerikanska marknaden och amerikanska myndigheter hade inlett ett antidumpningsförfarande med avseende på denna import.

Den amerikanska producentens produktionsvolym och inhemska försäljningsvolym konstaterades vara i stort sett representativa, eftersom de till storleken var jämförbara med den kinesiska exporten till gemenskapen. Kommissionen valde därför USA som analogt land och baserade beräkningen av normalvärdet på den information som lämnades av den amerikanska producenten. Uppgifterna kontrollerades genom en undersökning på platsen.

- (16) I samband med frågan om huruvida normalvärdet kunde beräknas på ett lämpligt och rimligt sätt i

det valda analoga landet, påpekade en grupp berörda importörer att Rhône-Poulencs anläggning i USA var konstruerad för produktion av en lång rad kemikalier, men att endast kumarin framställdes under undersökningsperioden. Följaktligen skulle de fasta kostnadernas effekt på produktionskostnaderna per enhet vara onormalt höga. Kontrollen visade att påståendet att Rhône-Poulencs anläggning avsåg produktion av ett stort produktsortiment inte var korrekt. Påståendet var dessutom irrelevant, eftersom normalvärdet beräknas på grundval av försäljningspriser.

Det konstaterades emellertid att produktionskostnaden per enhet har ökat avsevärt sedan 1992, beroende på att kapacitetsutnyttjandet minskade till en exceptionellt låg nivå för både kumarin- och salicylaldehydanläggningarna. Oavsett orsakerna till denna minskning, beslutade kommissionen att vid fastställandet av normalvärdet beräkna produktionskostnaden per enhet på grundval av en produktionsnivå som motsvarade den nivå som företaget använde internt vid fastställandet av standardkostnaden. Under dessa omständigheter låg försäljningspriserna på den inhemska marknaden på en sådan nivå att det var möjligt att täcka alla kostnader som var rimligt fördelade och följligen ansågs de inhemska försäljningspriserna vara representativa för normal handel.

- (17) I enlighet med artikel 2.5 a i i grundförordningen fastställdes normalvärdet på grundval av det genomsnittliga priset fritt fabriken på kumarin som under undersökningsperioden sålts på den amerikanska marknaden.

2. Exportpriser

- (18) Exportpriset fastställdes på grundval av det pris som faktiskt betalades för den produkt som såldes för export från Kina till gemenskapen.
- (19) Eftersom ingen kinesisk kumarinexportör samarbetade, baserades exportpriset på den information som lämnades av de samarbetande importörerna av kinesiskt kumarin. I det preliminära beslutet beaktades inte sådan export av kumarin med ursprung i Kina som sålts via handelsföretag i Hongkong, eftersom kommissionen inte kände till vilket påslag dessa tillämpade och det därför var omöjligt att rekonstruera det exportpris fob i Kina som behövdes för jämförelsen. I det preliminära beslutet baserades exportpriset endast på de priser på kumarin som exporterats direkt från Kina till gemenskapen, vilket under undersökningsperioden representerade mer än 60 % av den totala exporten från Kina till gemenskapen.

3. Jämförelse

- (20) Normalvärdet jämfördes med exportpriset för varje transaktion på fob-nivå och i samma handelsled. För att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärde och exportpriser beaktade kommissionen, i enlighet med artikel 2.9 och 2.10 i grundförordningen, skillnader som påverkade prisets jämförbarhet.
- (21) För att jämförelsen skulle avse samma handelsled baserades normalvärdet på försäljningspriserna på Rhône-Poulencs produkt i distributörsledet i USA, eftersom den kinesiska exporten huvudsakligen såldes till importörer i egenskap av handelsföretag.

Exportpriserna har justerats för försäljningskostnader. Sjöfrakt, och i förekommande fall transportförsäkringskostnader, drogs av från exportpriset för att få fram fob-priserna vid den kinesiska gränsen.

När det gäller normalvärdet, gjordes justeringar för att beakta skillnaderna i fysikaliska egenskaper (se punkt 22 nedan) samt kreditkostnader. Med tanke på de minimala kostnader det gäller har normalvärdet fritt fabriken omräknas till fob-nivå utan att några justeringar har gjorts för marktransport och lastningskostnader.

- (22) Importörer och användare hävdade att justeringar för fysikaliska skillnader borde göras för att beakta kostnaderna för handelsföretagens och slutanvändarnas kvalitetskontroller samt kostnader för kasserat material som inte överensstämde med varuprovet men som de kinesiska producenterna inte tog tillbaka. I det preliminära beslutet godtog kommissionen inte det justeringsbelopp som hävdades för fysikaliska skillnader, antingen på grund av att nästan inget av de framlagda bevisen med fullständig säkerhet kunde hänföras till kostnader för kvalitetskontroll eller på grund av att inget bevis alls framlades.

Kommissionen ansåg emellertid att kravet på justeringar för fysikaliska skillnader på grund av det kinesiska kumarinet något mer begränsade användningsområde jämfört med det kumarin som produceras av Rhône-Poulenc S.A. och Rhône-Poulenc Inc. (se punkt 12 ovan) var välgrundat. I avsaknad av någon annan rimlig grund, har ifrågasvarande justering i samband med det preliminära beslutet baserats på skillnaden mellan Rhône-Poulenc S.A.'s inhemska försäljningspris på gemenskapsmarknaden och cif-priset i gemenskapen, inklusive tull, på importerade produkter från Kina år 1988. Året 1988 ansågs vara lämpligt eftersom de bevis som var tillgängliga för kommissionen tydde på att de kinesiska exportörerna då ännu inte hade börjat med den prissättning som föranlett denna undersökning. Denna prissättning började tillämpas år 1990, då en avsevärd uppgång från 1988 års mark-

nadsandel på 21,3 % noterades för det kinesiska kumarinet. Mellan 1988 och 1990 sjönk importpriset på kinesiska kumarin med 20 % och förblev praktiskt taget oförändrat till 1992. Mellan 1990 och 1992 ökade den kinesiska marknadsandelen årligen. Följaktligen har prisskillnaden år 1988 ansetts vara ett rimligt mått på skillnaden i marknadsvärde på kumarin framställt av Rhône-Poulenc S.A. och kinesiskt kumarin. Eftersom det kumarin som framställs av Rhône-Poulenc Inc. är identiskt med det kumarin som framställs av Rhône-Poulenc S.A., gäller denna skillnad i marknadsvärde även med avseende på den amerikanska produkten. I detta sammanhang bör det emellertid noteras att det är allmänt vedertaget att kvaliteten på kinesiskt kumarin har förbättrats avsevärt under de senaste åren, men eftersom kvaliteten fortfarande betraktas som sämre än Rhône-Poulencs, beviljas likväl en justering. Vid den preliminära beräkningen av normalvärdet har därför en justering nedåt gjorts med det belopp som motsvarar ovannämnda prisskillnad.

4. Dumpningsmarginal

- (23) Normalvärdet, beräknat enligt ovan, jämfördes med exportpriserna vid enskilda transaktioner efter samtliga justeringar. Den preliminära undersökningen av fakta visar att import av kumarin med ursprung i Kina har dumpats. En enhetlig dumpningsmarginal på mer än 50 % av cif-priset vid import till gemenskapen, exklusive tull, har fastställts för de kinesiska exportörerna, betraktade som en helhet.

E. SKADA

1. Preliminära anmärkningar

- (24) I samband med fastställandet av importvolymen av kumarin från Kina, och följaktligen gemenskapens förbrukning och marknadsandelarna, hävdade vissa importörer att KN-nummer ex 2932 21 00, till vilken den undersökta produkten hänförs, inte endast omfattar kumarin, utan även metylkumarin och etylkumarin, vars egenskaper och kemiska formler skiljer sig från kumarins och vilka inte är utbytbara med kumarin. De påstod därför att EUROSTAT:s importdata för ovanstående KN-nummer, enligt vilka det under undersökningsperioden importerades 331 ton produkter från Kina till gemenskapen, skulle inkludera import av metylkumarin och etylkumarin, och följaktligen skulle importvolymen och marknadsandelen för kumarin med ursprung i Kina vara överskattade. De samarbetande importörerna har inlämnat fakturor avseende 307 ton kumarin med ursprung i Kina under undersöknings-

perioden. Denna siffra representerar 92,7 % av den import som EUROSTAT registrerat under KN-nummer ex 2932 21 00. Eftersom inte alla kumarinimportörer samarbetade, kan det antas att den faktiska importen ligger mycket nära siffran 331 ton. Följaktligen måste importen av metylkumarin och etylkumarin ha varit marginell under undersökningsperioden, om någon sådan import alls förekommit. Samma slutsats kan dras för åren 1992 och 1993. I början av den period som studerats, dvs. 1990, fastställdes importen av kumarin till 135 ton på grundval av den information som lämnades av samarbetande importörer. EUROSTAT:s uppgift för samma år är 199 ton, vilket ger en mycket större skillnad. Detta kan förklaras av det faktum att vissa importörer, som inte samarbetade, var särskilt aktiva år 1990. I avsaknad av belägg för att import av metylkumarin och etylkumarin förekommit under de år som undersöktes, har kommissionen följaktligen valt att i samband med det preliminära beslutet betrakta de av EUROSTAT registrerade siffrorna för KN-nummer ex 2932 21 00 som utslutande avseende kumarin och att använda dessa siffror till att beräkna utvecklingen av den kinesiska importen, och följaktligen förbrukningen och marknadsandelarna. Detta val leder till en mer konservativ uppskattning av ökningsgraden för ifrågasvarande indikatorer, jämfört med en metod som utslutande baseras på fakturorna från samarbetande importörer.

- (25) Eftersom gemenskapsindustrin endast består av ett företag lämnas av sekretesskäl i denna förordning inga exakta siffror rörande gemenskapsindustrin eller andra siffror som skulle göra det möjligt att beräkna konfidentiella siffror.

2. Beräknad förbrukning på gemenskapsmarknaden

- (26) Den beräknade kumarinförbrukningen inom gemenskapen har baserats på gemenskapsindustrins inhemska försäljning plus importvolymen minus reexporterade volymer. Enligt denna beräkningsmetod minskade kumarinförbrukningen något, med mindre än 10 %, mellan 1990 och undersökningsperioden. Under den period som undersöktes fluktuerade den beräknade förbrukningen, med en avsevärd ökning från 1990 till 1991 och en kraftig minskning mellan 1991 och 1992. En uppåtgående trend kan noteras mellan 1992 och undersökningsperioden.

3. Volym och marknadsandelar för import med ursprung i Kina

- (27) Dumpad import med ursprung i Kina ökade stadigt från 199 ton år 1990 till 331 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning på 66 % för hela perioden.
- (28) Till följd av gemenskapsmarknadens krympning under den period som undersöktes och den samtidigt stadigt ökande volymen kinesisk import, ökade det kinesiska kumarinets marknadsandel ännu mer dramatisk än importvolymen. Faktum är att marknadsandelen ökade stadigt och mer än fördubblades mellan 1990 och undersökningsperioden.

4. Priset på dumpad import

- (29) På grundval av uppgifter i svaren från Rhône-Poulenc S.A. och importörerna på frågeformuläret, konstaterades att priserna på kumarin med ursprung i Kina sedan 1990 konsekvent varit lägre än gemenskapsproducentens kumarinpriser, dvs. från början av den period som undersöktes. När det gäller undersökningsperioden har underprisets storlek beräknats som skillnaden mellan de försäljningspriser som i de enskilda transaktionerna tillämpats på kumarin som importerats från Kina och gemenskapsproducentens viktade genomsnittliga försäljningspris i samma handelsled, dvs. vid försäljning till kumarinanvändare. Denna skillnad har uttryckts i procent av gemenskapsproducentens pris och givit siffran 28,7 % för undersökningsperioden.

5. Gemenskapsindustrins situation

a) Total produktion

- (30) Gemenskapsproducentens kumarinproduktion minskade med 56,3 % mellan 1990 och undersökningsperioden. En första betydande minskning inträffade mellan 1990 och 1992, då produktionen mer än halverades. Produktionen ökade något under 1993, men minskade med ytterligare 10 % mellan 1993 och undersökningsperioden.

b) Produktionskapacitet och utnyttjandegrad

- (31) Produktionskapaciteten beräknades på grundval av den största månatliga produktionen under de senaste tio åren och multiplicerades med elva arbetsmånader. Enligt denna beräkningsmetod förblev produktionskapaciteten konstant under den period som undersöktes. Utnyttjandegraden av produktionskapaciteten sjönk emellertid med 56 % mellan 1990 och undersökningsperioden.

- c) **Försäljningsvolym**
- (32) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden mer än halverades mellan 1990 och undersökningsperioden.

- d) **Sysselsättning**
- (33) Antalet anställda i kumarinproduktionen minskade med mer än 50 % under den aktuella perioden, i linje med den minskade produktionsvolymen.

- e) **Lager**
- (34) Under den period som undersökts minskade lagren i volym så att ett relativt stabilt förhållande mellan lagren och den totala försäljningsvolymen bibehölls.

- f) **Gemenskapsindustrins marknadsandel**
- (35) Gemenskapsindustrins marknadsandel mer än halverades mellan 1990 och undersökningsperioden.

- g) **Utvecklingen av gemenskapsindustrins nettoförsäljningspriser**
- (36) Gemenskapsindustrins försäljningspriser på gemenskapsmarknaden höjdes något, med ca 9 %, mellan 1990 och 1992 och sjönk därefter gradvis tillbaka till 1990 års prisnivå under undersökningsperioden.

- h) **Lönsamhet**
- (37) Gemenskapsproducentens kraftiga produktionsminskning till följd av den minskade försäljningen inom gemenskapen påverkade kumarinproduktionens lönsamhet negativt. Gemenskapsproducenten försökte bibehålla sina priser på 1990 års nivå samtidigt som kostnaden per enhet ökade med ca 20 %, huvudsakligen till följd av det minskade förhållandet mellan kapacitet och utnyttjande. Medan kumarinbranschen fortfarande var lönsam till och med 1991 noterades följaktligen ökande förluster från 1992 fram till undersökningsperioden, då de motsvarade mellan 5 och 10 % av omsättningen.

6. Slutsats beträffande skada

- (38) På en redan krympande marknad upplevde gemenskapsproducenten en dramatisk minskning av sin marknadsandel. Gemenskapsproducenten försökte hantera denna situation genom att sänka försäljningspriset till en nivå som fortfarande var tillräcklig för att täcka åtminstone driftskostnaderna. Den avsevärda minskningen av försäljningsvolymen påverkade emellertid kapacitetsutnyttjandet kraftigt

och orsakade en betydande ökning av produktionskostnaden per enhet. Gemenskapsproducenten började följaktligen notera förluster från och med 1992.

Därför har den preliminära slutsatsen dragits att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 4.1 grundförordningen.

F. ORSAKER TILL SKADAN

1. Den dumpade importens effekt

- (39) En tydlig omvänd korrelation kan noteras mellan utvecklingen av gemenskapsproducentens inhemska försäljning och försäljningen av import med ursprung i Kina under den period som undersökts. Medan gemenskapsproducentens försäljning sjönk med 58,5 % på gemenskapsmarknaden, ökade den kinesiska importen med 66 % mellan 1990 och undersökningsperioden. Medan kumarinproduktionens lönsamhet 1990 fortfarande var relativt tillfredsställande för gemenskapsproducenten, försämrades den gradvis tills den blev negativ från och med 1992. Denna negativa ekonomiska utveckling sammanföll med en underprissättning som de kinesiska exportörerna började tillämpa 1990 och som intensifierades från år till år fram till undersökningsperioden då underprismarginalen nådde en nivå på 28,7 %. Framför allt noterades en kraftig förlust under undersökningsperioden, då dumpad import från Kina nådde sin högsta nivå i termer av volym, marknadsandelar och underpris. Gemenskapsproducentens försökte bibehålla sin prisnivå eftersom denne var tvungen att bära ökande enhetskostnader, delvis till följd av att strängare miljöskyddsbestämmelser måste följas, men framför allt till följd av det faktum att de fasta kostnaderna måste fördelas på en stadigt minskande produktionsvolym till följd av effekterna av dumpad import på gemenskapsmarknaden.

Som ett resultat av trycket från import till stadigt sjunkande priser, vars volym ökade kontinuerligt och vilken konstaterades vara kraftigt dumpad under undersökningsperioden, passerade gemenskapsproducenten den kritiska punkten år 1992, då denne började notera förluster, vilka ökade under undersökningsperioden. Kommissionen anser därför att det finns ett klart orsakssamband mellan den situation som åsamkar gemenskapsproducenten skada och den dumpade importen med ursprung i Kina.

2. Andra faktorer

- (40) Kommissionen undersökte även om den skada som gemenskapsproducenten lidit kan ha orsakats av andra faktorer än dumpad import. I synnerhet undersöktes utvecklingen av förbrukningen inom gemenskapen, exporten till tredje land och effekten av import från annat tredje land än Kina.
- (41) Som anges i punkt 26 ovan, fluktuerade gemenskapsförbrukningen under den period som undersökts, men minskade med knappt 10 % under perioden som helhet. Mellan 1992 och undersökningsperioden, då kumarinproduktionen blev alltmer förlustbringande, återhämtade sig emellertid gemenskapsförbrukningen något. Följaktligen bidrog den generellt negativa utvecklingen av efterfrågan endast mycket marginellt till den skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (42) Vad beträffar export från gemenskapsindustrin till tredje land, har en minskning med 40,1 % noterats mellan 1990 och 1992, dvs. en betydligt mindre minskning än minskningen av den inhemska försäljningen, både procentuellt och i absoluta tal. Mellan 1993 och undersökningsperioden, dvs. under de år då kumarinproduktionen blev alltmer olönsam, ökade emellertid exporten med 6 %. Under hela den period som undersökts minskade likväl exporten med 38,7 %, vilket skall jämföras med minskningen av den inhemska försäljningen med mer än 50 %, enligt punkt 32 ovan. Följaktligen har även en exportminskning påverkat gemenskapsindustrins produktionsnivå negativt och sålunda bidragit till dess negativa ekonomiska situation.
- (43) Kommissionen tittade även på utvecklingen av import med ursprung i andra tredje land än Kina. I detta sammanhang konstaterades att marknadsandelen för importen från dessa länder tillsammans ökade med 160 % mellan 1990 och undersökningsperioden. När importvolymen från vart och ett av dessa länder undersöktes kunde ingen tydlig trend påvisas. Efter Kina var Ryssland och Japan de största exportörerna, men deras exportvolym var oerhört mycket mindre än Kinas. Rysslands och Japans export till gemenskapen representerade mindre än 4 % av marknaden.
- (44) Vissa importörer hävdade att den skada som Rhône-Poulenc S.A. lidit orsakades av dess egen ineffektivitet. De hänvisade särskilt till Rhône-Poulenc S.A.s stadigt ökande produktionskostnader per enhet kumarin under den period som undersökts och i synnerhet till de ökade allmänna omkostnaderna per enhet, vilka mer än fördubblades mellan 1990 och undersökningsperioden. Kommissionen har undersökt detta argument och konstaterat att de ökade allmänna omkostnaderna per enhet berodde på det faktum att detta slags kostnader, vilka till naturen är fasta kostnader, måste fördelas på en allt mindre produktionsvolym, vilken minskade med 56,3 % mellan 1990 och undersökningsperioden, huvudsakligen beroende på den kinesiska dumpade importen. Rhône-Poulenc S.A. gjorde emellertid avsevärda försök att begränsa produktionskostnaden per enhet genom att enligt en friställningsplan minska den direkta arbetsstyrkan och genom att förbättra anläggningens avkastning, vilket resulterade i lägre råvarukostnader. Argumentet beträffande gemenskapsindustrins ineffektivitet måste därför tillbakavisas.
- (45) Importörerna påstod vidare att Rhône-Poulenc S.A. själv hade orsakat skadan genom sin prispolitik. De hänvisade framför allt till den höjning av försäljningspriset på 9,3 % som Rhône-Poulenc S.A. tillämpade mellan 1990 och 1992. I detta sammanhang påpekar kommissionen att ett företag som försöker täcka sina produktionskostnader med försäljningspriset följer normal affärspraxis, och att detta har varit Rhône-Poulenc S.A.s strategi för kumarinproduktionen, vars lönsamhet likväl hade försämrats sedan 1990 tills den blev negativ 1992. Följaktligen sänkte Rhône-Poulenc S.A. sina försäljningspriser under de följande åren med samma belopp under trycket från dumpad kinesisk import, vars priser sjönk med mer än 10 % mellan 1992 och undersökningsperioden.
- (46) Oaktat det faktum att andra faktorer kan ha påverkat gemenskapsindustrin negativt, gjorde kommissionen den bedömningen att dumpad import från Kina, genom dess kontinuerligt ökande marknadsandel och dess effekter i form av prissänkningar, som isolerad företeelse, har åsamkat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänna hänsyn

I detta sammanhang har det noterats att de under undersökningsperioden exporterade kumarin till något lägre priser än Kina. Även om dessa två länder bidrog till den skada som gemenskapsindustrin lidit, är deras bidrag endast marginellt, med tanke på den lilla volymen av deras export jämfört med den kinesiska.

- (47) Syftet med antidumpningsåtgärder är att eliminera de snedvridande effekter som skadegörande dumpning har på handeln och att återställa effektiv kon-

kurrens på gemenskapsmarknaden, vilket i sig självt ligger i gemenskapens intresse. Mot denna bakgrund har kommissionen bedömt effekten av antidumpningsåtgärder mot kumarin med ursprung i Kina i förhållande till gemenskapsindustrins och användarnas särskilda intressen.

2. Gemenskapsindustrins intresse

(48) Mot bakgrund av de varaktiga och ökande ekonomiska förluster som gemenskapsindustrins kumarinproduktionen åsamkats till följd av den dumpade importen, föreligger det en väsentlig risk för att produktionsanläggningen för kumarin, som redan drivs på låg nivå, kommer att läggas ned permanent om inte åtgärder vidtas. I detta fall skulle den minskade sysselsättningen inte begränsas till de personer som fortfarande är direkt sysselsatta inom kumarinproduktionen, utan även drabba ett stort antal som är sysselsatta i produktionen av råvaror till kumarinproduktionen och andra produktionsprocesser i anknytning till denna. Det finns risk för att sådana processer blir konkurrensodugliga om de måste bära alla de fasta kostnader som tidigare kunde delas med kumarinproduktionen.

3. Användarnas intresse

(49) Kommissionen har undersökt vilka konsekvenser en höjning av kumarinpriset till följd av införandet av en antidumpningstull kan få på priset på parfymoljor. I detta sammanhang bör påpekas att kumarin endast är ett av de många ämnen som ingår i en sådan olja. Under undersökningsperioden har det konstaterats att för de importörer som själva bearbetar kumarinet är kumarinhalten i en olja begränsad till några få procentenheter och att kumarinhalten endast i mycket få fall uppgår till eller överstiger 10 %. Följaktligen påverkar kumarinpriset inte produktionskostnaden för en parfymolja med mer än några få procentenheter som högst. Således skulle en höjning av kumarinpriset till följd av en antidumpningstull ha en minimal effekt på produktionskostnaden för de flesta parfymoljor. Effekten på slutproduktpriset, dvs. rengöringsmedel, kosmetika och exklusiva parfymmer i vilka parfymoljan ingår, skulle därför vara helt försumbar.

(50) Importörer och parfymoljeproducenter hävdade att införandet av en antidumpningstull på kumarin från Kina skulle ge producenter utanför Europeiska unionen en konkurrensfördel när det gäller omkostnaderna, eftersom de skulle ha tillgång till kinesiskt kumarin som inte belagts med denna tull. I detta sammanhang påpekar kommissionen att de prisfördelar som användarna inom gemenskapen

åtnjuter i den aktuella situationen är resultatet av illojal handelspraxis som skadar gemenskapsindustrin. Kumarinanvändaren kan därför inte kräva att en sådan situation skall upprätthållas. Kommissionen gör emellertid den bedömningen att det på grund av kumarinprisets obetydliga effekt på försäljningspriset på de flesta parfymoljorna (enligt punkt 49 ovan) är mycket osannolikt att produktionen av vissa parfymoljor skulle överföras till företag utanför gemenskapen endast på grund av antidumpningstullar.

(51) Importörer och kumarinanvändare påstod att Rhône-Poulenc S.A. i sin marknadsföringspolitik på senare tid har missbrukat sin dominerande ställning genom att tvinga vissa användare till femårskontrakt, i vilka det fastställs en minimikvantitet, priset under det första året och en omprövningsmekanism för priset. Det hävdades även att Rhône-Poulenc S.A. utan detta köpåtagande inte skulle kunna garantera leveranser av de nödvändiga kvantiteterna. Kommissionen noterar i detta sammanhang att Rhône-Poulenc har en mycket mindre marknadsandel än Kina. Vidare har inga bevis framlagts för att Rhône-Poulenc S.A. har vägrat eller hotat att vägra att leverera kumarin till användarföretagen.

Även om Rhône-Poulenc S.A. inte utnyttjade sin fulla kapacitet, skulle det vara nödvändigt att planera betydande produktionsökningar i förväg och det skulle ta en viss tid att genomföra sådana planer. Det förefaller därför som om Rhône-Poulenc S.A.'s politik, som gick ut på att i första hand försörja de kunder med vilka det redan hade ett kontraktsmässigt åtagande, motsvarar normal handelspraxis.

(52) Kommissionen gör den bedömningen att om Rhône-Poulenc S.A. skulle misslyckas med att göra kumarinproduktionen lönsam genom att sälja till priser som endast täcker produktionskostnaderna, är risken stor att kumarinanläggningen läggs ned. I sådana fall skulle gemenskapsmarknaden bli helt beroende av importen, av vilken mer än 80 % kommer från ett enda land, dvs. Kina. Detta skulle kunna leda till att gemenskapens kumarinmarknad domineras av Kina, ett faktum som i sig självt skulle hota en sund priskonkurrens.

4. Slutsats

(53) Efter att ha beaktat de olika argumenten som framlagts av importörer och användare, drar kommissionen den slutsatsen att det ligger i gemenskapens intresse att ta ut tillfälliga antidumpningstullar på import av kumarin av kinesiskt ursprung för att förhindra ytterligare skada under återstoden av undersökningsperioden.

H. TILLFÄLLIG TULL

- (54) Mot bakgrund av ovanstående, bör åtgärderna ta formen av en tillfällig antidumpningstull. I syfte att fastställa nivån på denna tull beräknade kommissionen den tullsats som krävs för att eliminera den skada som dumpad import har åsamkat gemenskapsindustrin för att bestämma om den tullsats som bör tas ut skall vara lägre än den tullsats som baseras på dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen.
- (55) Eftersom skadan huvudsakligen berodde på den stadiga sänkningen av de kinesiska exportpriserna, vilken ledde till förlorade marknadsandelar och ekonomiska förluster för gemenskapsindustrin, är det nödvändigt, för att eliminera en sådan skada, att exportpriserna höjs till en nivå som gör det möjligt för gemenskapsproducenten att ta ut priser som motsvarar dess produktionskostnader plus en rimlig vinstmarginal. För att investeringar skall kunna ge en adekvat avkastning förefaller det rimligt med en vinstmarginal på 5 %.

På grundval av analysen av gemenskapsindustrins produktionskostnader har kommissionen noterat att de allmänna omkostnaderna per enhet var exceptionellt höga till följd av den betydande produktionsminskningen som ledde till en mycket låg grad av kapacitetsutnyttjande. Vidare har kommissionen fastställt att denna produktionsminskning inte uteslutande berodde på den dumpade importen från Kina, utan även på andra faktorer, i synnerhet minskningen av gemenskapens export till tredje länder. Mot bakgrund av dessa särskilda omständigheter har det förefallit rimligt att minska de allmänna omkostnaderna per enhet för att åter spegla den kinesiska exportens effekt på Rhône-Poulenc S.A.'s produktionsvolym. I detta syfte har en koefficient, baserad på ökningen av importvolymen från Kina i förhållande till Rhône-Poulenc S.A.'s minskning av produktionsvolymen, tillämpats på ökningen av Rhône-Poulenc S.A.'s allmänna omkostnader under den period som undersökts.

För att fastställa den prisnivå som skulle eliminera skadan har den sålunda beräknade produktionskostnaden, ökad med en vinstmarginal på 5 % av omsättningen, justerats för att beakta skillnaden i fysikaliska egenskaper, i enlighet med punkt 22 ovan.

Kommissionen jämförde denna prisnivå med importpriset vid gemenskapens gräns, justerad till användarnas handelsled, och uttryckte skillnaden som en procentsats av importpriset, exklusive tull. Enligt denna beräkningsmetod skulle det vara nödvändigt att höja det genomsnittliga priset på kinesisk export fritt gemenskapens gräns med 42,9 % för att elimi-

nera den skada som orsakats av den dumpade importen med ursprung i Kina.

- (56) I enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen bör antidumpningstullen fastställas till denna nivå, eftersom den är lägre än den preliminärt fastställda dumpningsmarginalen.
- (57) För att minimera risken att tullarna kringgås genom prismanipulering, anses det lämpligt att ta ut tullen i form av ett fast belopp i ecu per ton. Tullsatsen skulle då motsvara 3 479 ecu per ton.

I. SLUTBESTÄMMELSER

- (58) Av hänsyn till en sund administration bör en period fastställas inom vilken de berörda parterna får inge sina synpunkter och begära att höras muntligt. Vidare bör det fastställas att alla bedömningar som har gjorts i denna förordning är preliminära och kan komma att omprövas i samband med behandlingen av eventuella slutliga tullar som kommissionen kan komma att föreslå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En tillfällig antidumpningstull på 3 479 ecu per ton införs härmed på import av kumarin som hänförs till KN-nummer ex 2932 21 00 (Taric-kod 2932 21 00*10) med ursprung i Kina.
2. Om inte annat anges skall gällande tullbestämmelser tillämpas.
3. För att den produkt som avses i punkt 1 skall få övergå till fri omsättning inom gemenskapen skall en säkerhet ställas som motsvarar beloppet för den tillfälliga tullen.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 b och 7.4 c i förordning (EEG) nr 2423/88 får de berörda parterna inom en månad från ikraftträdandet av denna förordning lämna sina synpunkter skriftligen och begära att höras muntligen av kommissionen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2353/95

av den 6 oktober 1995

om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker med förutfastställelse av exportbidraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1488/95 av den 28 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för exportbidrag inom frukt- och grönsakssektorn⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1489/95⁽²⁾ fastställs för vilka kvantiteter det kan ansökas om andra exportlicenser med förutfastställelse av exportbidraget än sådana som det ansöks om inom ramen för livsmedels-hjälp.

I artikel 4 i förordning (EG) nr 1488/95 fastställs under vilka omständigheter kommissionen får vidta särskilda åtgärder för att undvika ett överskridande av de kvantiteter för vilka det kan ansökas om exportlicens.

Enligt de uppgifter som kommissionen i dag har, kommer kvantiteten 304 ton skalade mandlar, som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 1489/95, minskad och ökad med de kvantiteter som anges i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1488/95 att överskridas om man utan

begränsning utfärdar licenser med förutfastställelse av exportbidraget till följd av de ansökningar som ingetts efter den 3 oktober 1995. Det är därför lämpligt att tillämpa en nedsättningskoefficient på de kvantiteter som det ansöks om den 3 oktober 1995 och att avslå ansökningar om exportlicens med förutfastställelse av bidraget som inges senare i syfte att en licens skall utfärdas under den pågående perioden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportlicenser med förutfastställelse av exportbidraget för skalade mandlar, för vilka ansökan har ingetts den 3 oktober 1995 i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1489/95 skall utfärdas för en kvantitet som motsvarar 81,09 % av de begärda kvantiteterna.

Ansökningar om licens med förutfastställelse av exportbidraget som inges efter den 3 oktober 1995 och före den 25 oktober 1995 för denna produkt skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 145, 29.6.1995, s. 68.

⁽²⁾ EGT nr L 145, 29.6.1995, s. 75.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2354/95

av den 6 oktober 1995

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1101/95 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass ⁽³⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar

fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1568/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2323/95 ⁽⁵⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 110, 17.5.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT nr L 150, 1.7.1995, s. 36.

⁽⁵⁾ EGT nr L 234, 7.10.1995, s. 25.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 oktober 1995 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,49	5,06
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,49	10,29
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,49	4,87
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,49	9,86
1701 91 00 ⁽²⁾	28,85	10,81
1701 99 10 ⁽²⁾	28,85	6,29
1701 99 90 ⁽²⁾	28,85	6,29
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3).

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT nr L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2355/95

av den 6 oktober 1995

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1740/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 167, 18.7.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 oktober 1995 om fastställande av schablonvärden
vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import	KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0702 00 40	052	54,3	0806 10 40	052	107,0
	060	80,2		064	56,6
	064	59,6		066	49,4
	066	41,7		220	110,8
	068	62,3		400	135,7
	204	50,9		412	132,4
	212	117,9		512	186,0
	624	75,0		600	64,5
	999	67,7		624	123,2
	999	70,1		999	107,3
ex 0707 00 30	052	70,1	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	039	79,3
	053	166,9		064	77,0
	060	61,0		388	50,3
	066	53,8		400	54,7
	068	60,4		404	61,5
	204	49,1		508	68,4
	624	207,3		512	50,7
	999	95,5		524	57,4
	999	55,6		528	48,0
	999	109,8		800	62,5
0709 90 79	052	55,6	0808 20 57	804	38,1
	204	77,5		999	58,9
	624	196,3		052	86,2
	999	109,8		064	80,8
0805 30 30	052	66,3	388	79,6	
	388	66,7	512	89,7	
	400	151,4	528	84,1	
	512	61,7	800	55,8	
	520	66,5	804	112,9	
	524	62,8	999	84,2	
	528	63,8			
	600	54,7			
	624	78,0			
	999	74,7			

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 (EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 juli 1995

med anledning av ett förfarande för tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 2407/92 (Swissair/Sabena)

(Endast texterna på franska och nederländska är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(95/404/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag⁽¹⁾, särskilt artikel 4.5 i denna,

med beaktande av belgiska regeringens begäran, och

med beaktande av följande:

BAKGRUND

I

Den 4 maj 1995 slöt den belgiska staten och det schweiziska flygbolaget Swissair ett avtal enligt vilket Swissair skall förvärva 49,5 % av aktiekapitalet i det belgiska flygbolaget Sabena SA. I avtalet anges de närmare villkoren och förutsättningarna för detta förvärv samt de framtida rättigheterna och skyldigheterna för parterna vid ledningen av Sabena.

I brev av den 12 maj 1995, registrerat hos kommissionen den 18 maj, begärde den belgiska regeringen att kommis-

sionen enligt artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2407/92 skulle undersöka om Sabena uppfyller kraven enligt samma artikel, särskilt vad gäller ägande och kontroll av lufttrafikföretaget, enligt avtalet ovan och att fatta ett beslut i denna fråga. Brevet åtföljdes av ett tekniskt meddelande och kopior på avtalet med Swissair och dess bilagor, inbegripet förslag till Sabenas nya bolagsordning och ett samarbetsavtal som skall slutas mellan de två lufttrafikföretagen.

Genom ett kompletterande brev av den 15 juni 1995, registrerat hos kommissionen den 16 juni, underrättade den belgiska regeringen kommissionen om att parterna hade kommit överens om ett tillägg daterat den 12 juni 1995 genom vilket avtalet av den 4 maj 1995 och förslaget till samarbetsavtal ändras på ett antal punkter.

Följande översikt över hela transaktionen mellan belgiska staten, Swissair och Sabena grundas på den information som finns i de två breven av den 12 maj och den 15 juni 1995 samt bilagorna till dessa.

II

Sabena är ett publikt aktiebolag (société anonyme) enligt belgisk lagstiftning och har sitt säte i Bryssel. Det omfattas helt av de allmänna bolagsrättsregler som gäller enligt belgisk lagstiftning. I dess nya bolagsordning anges bolagets mål vara att tillhandahålla inhemska och internationella flygförbindelser samt andra verksamheter knutna till lufttransport.

⁽¹⁾ EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 1.

Sabenas aktier fördelas för närvarande enligt följande: belgiska staten innehar 61,6 %, antingen direkt eller indirekt genom Société fédérale d'Investissement (SFI), som är ett publikt holdingbolag. 37,49 % av aktierna innehas av Air France via dess dotterbolag Finacta. Återstående 0,9 % innehas av belgiska institutionella investerare och, i mindre utsträckning, tidigare anställda eller nuvarande anställda i bolaget.

Avtalet mellan Swissair och den belgiska staten av den 4 maj 1995 innehåller tre större kapitaltransaktioner.

För det första skall SFI köpa alla Sabena-aktier som för närvarande innehas av Finacta. Köpet skall finansieras med ett lån på 4 miljarder BEF som beviljats SFI av Swissair. Knutna till detta lån skall vara 691 666 127 optionsbevis som under vissa omständigheter skall tillåta Swissair att köpa ytterligare aktier i Sabena.

För det andra skall Sabenas aktiekapital höjas med totalt 9,5 miljarder BEF av vilka 2 miljarder på belgiska statens initiativ skall tecknas av belgiska institutionella investerare (fördelat på 895 323 084 aktier), 1,5 miljarder av SFI (fördelat på 671 492 313 aktier) och återstående 6 miljarder av Swissair (fördelat på 2 685 969 251 aktier). Kapitalökningen skall få till följd att 49,5 % av Sabenas röstberättigade aktier ägs av Swissair och de återstående 50,5 % av alla andra parter (motsvarande 2 740 283 257 aktier av vilka minst 1 834 459 013 skall ägas av den belgiska staten och SFI). Avtalet föreskriver dessutom att de institutionella investerarna skall agera genom ett enda särskilt organ för ändamålet som etablerats i Belgien under majoritetsägande och effektiv kontroll av belgiska medborgare. Den belgiska staten och SFI skall ingå ett aktieägaravtal med detta särskilda organ som innehåller röstningsbestämmelser och ömsesidig förköpsrätt till aktier i Sabena. Dessa bestämmelser skall bl.a. säkerställa att den belgiska statens och SFI:s gemensamma ståndpunkt alltid skall ta överhand över de institutionella investerarnas.

För det tredje skall Swissair betala ytterligare 0,5 miljarder BEF för 223 830 770 särskilda vinstandelsbevis som utfärdats av Sabena. Dessa bevis skall ha följande egenskaper:

- De får inte vara en del av Sabenas aktiekapital.
- De skall vara registrerade.
- De är inte förenade med rösträtt.
- De skall berättiga innehavaren till samma utdelning som vanliga kapitalaktier men med minst 5 % av deras teckningskurs.

- Vid likvidation skall de berättiga innehavaren till återbetalning till ursprunglig emissionskurs före någon återbetalning av aktiekapital men med uteslutning av någon del i likvidationsöverskottet.

Båda parter i avtalet är, under vissa förhållanden och om inte annat följer av den andra partens förköpsrätt, berättigade att sälja eller bjuda ut alla eller delar av sina aktier i Sabena. Varje sådan försäljning eller sådant utbud av aktier skall ske på ett sådant sätt att det säkerställs att Sabena uppfyller kraven i förordning (EEG) nr 2407/92. Dessutom föreskrivs i Sabenas bolagsordning att varje överlåtelse av aktier skall anmälas till lufttrafikföretagets styrelse som i sin tur inte skall godkänna en sådan överlåtelse om den strider mot kraven.

III

Parallellt med genomförandet av de transaktioner som beskrivs i det föregående avsnittet skall Sabena avsluta sin strukturella anknytning till Air France som en följd av "protocole d'accord" av den 10 april 1992 och skall därefter styras och administreras av parterna i avtalet av den 4 maj 1995 enligt de regler som anges nedan.

Vid Sabenas bolagsstämma skall röstvärdena motsvara det procenttal av aktiekapitalet som innehas av varje individuell part. Bolagsstämman skall med en majoritet av 75 % av avlagda röster besluta om ändringar i företagets bolagsordning (inbegripet ändringar i fråga om rättslig form och bolagsändamål), ökning eller minskning av dess aktiekapital samt likvidation, fusion eller uppdelning av bolaget. Dessutom har bolagsstämman befogenhet att med enkel majoritet besluta i följande frågor:

- Fördelning av aktieutdelning.
- Godkännande av bolagets årsredovisning.
- Utnämning och entledigande av styrelseledamöter och lagstadgade revisorer.
- Beviljande av ansvarsfrihet för styrelseledamöter och lagstadgade revisorer.
- Andra frågor som hänskjutits till stämman av styrelsen på grund av att tre eller fler styrelseledamöter har motstridiga intressen.

Både i avtalet av den 4 maj 1995 och i Sabenas nya bolagsordning föreskrivs att vid varje bolagsstämma skall röstetalet av icke gemenskapsmedborgare (eller assimilerade) eller personer som kontrolleras av sådana medborgare alltid räknas som mindre än 50 % av det totala röstetalet.

Om inte annat följer av de befogenheter som förbehålls bolagsstämman skall styrelsen leda bolaget och fatta beslut i alla frågor av strategisk betydelse som t.ex. antagandet av en ny verksamhetsplan och årsbudget, betydande investeringar i flygplansflottan och väsentliga ändringar i linjenätskonfigurationen. Styrelsen skall delegera den dagliga ledningen av bolaget till en verkställande direktör, men en sådan delegering får inte minska styrelsens fullständiga ledningsbefogenheter, vilken därför alltid bär det slutliga ansvaret för fattade beslut. Parterna följer därvid allmänna regler enligt belgisk bolagsrätt.

Styrelsen skall bestå av tolv ledamöter, inbegripet ordföranden, som skall fatta alla beslut med enkel majoritet (förutsatt att minst sex ledamöter är närvarande eller företrädna). Ingen styrelseledamot skall ha utslagsröst. Bolagsstämmans utnämning eller entledigande av ledamöter sker i enlighet med följande regler enligt avtalet av den 4 maj 1995:

- Fem styrelseledamöter skall utses på förslag av Swissair.
- Sex styrelseledamöter skall utses på förslag av de belgiska aktieägarna.
- Ordföranden skall utses på gemensamt förslag av båda aktieägargrupperna. Om parterna inte är överens om ett gemensamt förslag inom en i förväg bestämd tidsfrist skall Swissairs förslag råda. I motsats till de två föregående grupperna av styrelseledamöter, skall emellertid bolagsstämman kunna godkänna eller förkasta ett sådant förslag.
- Varje annan styrelseledamot än ordföranden skall entledigas på begäran av de aktieägare på vars förslag han utsågs, om inte en majoritet av 75 % av röstetalet vid bolagsstämman motsätter sig detta.
- Ordföranden kan när som helst tvingas avgå av en röstmajoritet vid bolagsstämman.

I avtalet föreskrivs dessutom att åtminstone ordföranden och de sex ledamöter som utses på förslag av de belgiska aktieägarna skall vara medborgare i en medlemsstat i

gemenskapen eller assimilerade medborgare, för att göra det möjligt för Sabena att bevara sin status som ett belgiskt lufttrafikföretag inom ramen för tillämplig gemenskapslagstiftning och Belgiens bilaterala lufttrafikavtal.

Om någon styrelseledamot entledigas eller avslutar sitt uppdrag av någon annan anledning skall hans eller hennes ersättare preliminärt väljas in i styrelsen på förslag av den relevanta aktieägargruppen tills det definitiva valet görs av bolagsstämman. Vid val av en ny ordförande krävs emellertid ett gemensamt förslag från båda aktieägargrupperna. Den belgiska regeringen anger i sitt brev av den 12 maj 1995 att om enighet inte kan nås om ett sådant gemensamt förslag kan posten som ordförande inte fyllas genom självsupplering och kommer sålunda temporärt att förbli vakant.

Som redan angetts ovan skall den dagliga ledningen av bolaget anförtros en verkställande direktör som, under giltighetstiden för tilläggsavtalet den 12 juni 1995, skall utses och entledigas av styrelsen med enkel majoritet på gemensamt förslag av, för det första, majoriteten av ordföranden och sex styrelseledamöter som utsetts på förslag av de belgiska aktieägarna och, för det andra, majoriteten av fem styrelseledamöter som utsetts på förslag av Swissair. Enligt avtalet av den 4 maj 1995 kan tjänsten som verkställande direktör kombineras med den som styrelseordförande om parterna är överens om detta. Den belgiska regeringen anger i sitt brev av den 12 maj 1995 att den inte avser att tillåta en sådan kombination under omständigheter där detta skulle koncentrera ledningsinflytandet i händerna på en av Swissair utsedd person.

Styrelsen skall också ha ansvaret för att utse och entlediga finansdirektören och andra medlemmar av företagens ledningsgrupp. Sådana utnämningar skall ske på förslag av den verkställande direktören eller, i fråga om finansdirektören, av Swissair.

IV

I avtalet av den 4 maj 1995 anges även några grundläggande principer för förvaltningen av Sabena. Dessa principer inbegriper att bolaget skall drivas "som ett vinstorienterat och konkurrenskraftigt flygbolag med högkvalitetsimage" och att det skall nära samarbeta med Swissair. För detta senare syfte skall de två lufttrafikföretagen ingå ett samarbetsavtal som redan föreligger i utkastform och som i huvudsak föreskriver:

- skapandet av gemensamma planerings- och kontrollprocesser på grundval av modeller som utvecklats av Swissair, samt gemensamma planeringsfunktioner inom sådana områden som investering i flygplansflottan och utveckling av linjenätet,
- inrättandet av funktioner för gemensam systemförvaltning med ansvar för utformning, urval och marknadsföring av produkter från båda lufttrafikföretagen och övergripande lönsamhet på linjenätet,
- tilldelning inom denna ram av planerings- och linjeförvaltningsansvar för två linjeområden (Afrika och Europa till och från Belgien) till Sabena och för de återstående linjeområdena till Swissair, varvid samförstånd råder om att detta ansvar skall utövas i enlighet med de normer och förfaranden som fastställts av Swissair,
- sammanföring av delar av båda parter verksamhet på sådana områden som marknadsföring, bokningssystem och försäljningsorganisation.

Samtidigt föreskrivs uttryckligen i förslaget till samarbetsavtal att varje lufttrafikföretag skall behålla sitt eget driftsansvar inom ramen för gemensamma planerings- och styrningsprocesser och att de gemensamma funktionerna skall framlägga resultaten av sitt arbete för godkännande i förväg av styrelsen för respektive lufttrafikföretag. Särskilt föreskrivs att de gemensamma enheterna för systemförvaltning varken innebär en begränsning av ansvaret för de enskilda lufttrafikföretagen för sitt eget finansiella resultat, en delegering av beslutsfattandet eller en fördelning av driften av linjerna mellan lufttrafikföretagen. Den belgiska regeringen hävdar i sitt brev av den 12 maj 1995 att avtalsförslaget huvudsakligen gäller samarbete i fråga om planering och ledning och överläter det slutliga avgörandet i väsentliga frågor till respektive lufttrafikföretags styrelse.

Samarbetsavtalet avses slutas för en inledande tioårsperiod och skall automatiskt förlängas för femårsperioder om det inte avslutas av endera parten. De avtalsklausuler som gäller tillämpningen av gemensamma planerings- och styrningsprocesser liksom de normer och förfaranden som skall användas vid planering och drift av linjeområdena skall ses över av parterna minst vart tredje år för att maxi-

mera de två lufttrafikföretagens effektivitet och konkurrenskraft.

V

Dessutom anges i avtalet av den 4 maj 1995 två olika scenarier för framtida förändringar i aktieägarstrukturen i Sabena som går utöver de försäljningsrättigheter som anges i avsnitt II ovan.

För det första har belgiska staten option på förvärv av alla de aktier som innehas av Swissair om dess allmänna intressen löper risk för allvarlig skada och denna situation inte har avhjälpits inom en sexmånadersperiod. Före utgången av 1998 skall det pris som betalas för aktier vara detsamma som ursprungligen betalades av Swissair plus ränta till en viss procentsats. Efter denna dag skall priset fastställas av en internationell investeringsbank som båda parter skall vara överens om.

För det andra har Swissair option på förvärv av rösträttsmajoriteten i Sabena genom att utnyttja alla de optionsbevis som är knutna till det lån som beviljats SFI och vid behov kräva att den belgiska staten och SFI säljer delar av sitt aktieinnehav och/eller avstår från att delta i någon ytterligare höjning av Sabenas aktiekapital. Användandet av denna majoritetsoption är emellertid beroende av ikraftträdandet av ett avtal mellan gemenskapen och Schweiz eller en unilateral ändring av gemenskapens tillämpliga förordningar som skal le göra det möjligt att genomföra en sådan transaktion utan att Sabena förlorar sin status som ett gemenskapens lufttrafikföretag enligt förordning (EEG) nr 2407/92. Dessutom kan optionen inte utnyttjas före år 2000 och skulle om den belgiska staten begär detta kunna innebära en sådan uppdelning av Sabena som är nödvändig för att bevara lufttrafikföretagets fortsatta be-teckning enligt tillämpliga luftfartsavtal med tredje land. Med hänsyn till dessa förhållanden och den osäkerhet som blir följderna därav anser den belgiska regeringen att Swissairs majoritetsoption för närvarande bör vara utan verkan på Sabenas bolagsledning och sålunda inte omfattas av regeringens nuvarande begäran.

Slutligen bör noteras att tillägget av den 12 juni 1995 till avtalet av den 4 maj 1995 automatiskt skall upphöra att gälla om dess bestämmelser på grund av en ändring av det relevanta regelverket inte längre är nödvändiga för att bevara Sabenas status som ett gemenskapens lufttrafikföretag enligt förordning (EEG) nr 2407/92.

JURIDISK BEDÖMNING

VI

Förordning (EEG) nr 2407/92 utgör, tillsammans med rådets förordningar (EEG) nr 2408/92⁽¹⁾ och nr 2409/92⁽²⁾ en integrerad del av det tredje "flygpaketet" av den 23 juli 1992 genom vilket den inre marknaden för luftfart infördes. Å ena sidan föreskrivs i artikel 3.3 i förordningen att inget företag som är etablerat i gemenskapen får utföra lufttransporter inom gemenskapens territorium om det inte har beviljats den nödvändiga operativa licensen. Beviljandet och behållandet av en sådan licens är i sin tur beroende av att företaget följer de regler som fastställs i förordningen. Å andra sidan åtnjuter ett lufttrafikföretag som har licens i enlighet med dessa regler fritt tillträde till alla linjer inom gemenskapen enligt förordning (EEG) nr 2408/92 — se kommissionens beslut 93/347/EEG (Vi-va Air)⁽³⁾.

Det måste också noteras att med stöd av beslut nr 7/94 av Gemensamma EES-kommittén⁽⁴⁾, förordning (EEG) nr 2407/92 ingår i tillämpningsområdet för EES-avtalet från och med den 1 juli 1994. För att tillämpa denna förordning måste de EFTA-medlemsstater som deltar i EES-avtalet (och dess medborgare) därför assimileras med gemenskapen medlemsstater (och deras medborgare).

Det är mot denna bakgrund som det nuvarande fallet måste bedömas.

VII

I artikel 4 i förordning (EEG) nr 2407/92 ingår fyra väsentliga krav som innehavaren av en operativ licens måste uppfylla

- dess huvudkontor och, i förekommande fall, dess säte skall vara beläget i den medlemsstat som utfärdar licensen,
- dess huvudsakliga verksamhet skall vara lufttransport enbart eller i kombination med annat affärsmässigt utnyttjande av luftfartyg eller reparation och underhåll av dem,
- företaget skall ägas och fortsatt komma att ägas av medlemsstater eller medborgare i medlemsstater, antingen direkt eller genom majoritetsägande,
- det skall fortlöpande effektivt kontrolleras av sådana stater eller personer.

Det är i första hand de nationella licensgivande myndigheterna som skall kontrollera om ett enskilt företag uppfyller de ovan angivna kraven enligt artikel 4. I punkt

5 i denna artikel föreskrivs emellertid att kommissionen på begäran av en medlemsstat skall granska efterlevnaden av kraven i denna artikel och, om nödvändigt, fatta ett beslut.

Kommissionen utgår från att varje medlemsstat, inbegripet den som är ansvarig för licensgivningen till det berörda företaget, kan framställa en begäran enligt artikel 4.5. Enligt denna bestämmelse måste därför den belgiska regeringens brev av den 12 maj 1995 anses som en begäran av en medlemsstat som förpliktar kommissionen att granska om Sabena uppfyller kraven enligt artikel 4 sedan avtalet ingåtts mellan belgiska staten och Swissair den 4 maj 1995. Denna granskning kan inte omfatta en analys av Swissairs majoritetsoption eftersom utnyttjandet av denna option uttryckligen är underkastad villkoret om en ändring i det relevanta regelverket som skulle låta Swissair förvärva majoritetsägande och effektiv kontroll av Sabena. Av samma skäl kommer granskningen att grundas på avtalstexten av den 4 maj 1995, i dess lydelse enligt tillägg av den 12 juni 1995 och kommer inte att ta hänsyn till ett eventuellt upphörande av detta tillägg.

Det måste dessutom noteras att den transaktion som omfattas av avtalet av den 4 maj 1995 är av betydande storlek och sålunda kommer att ha en påtaglig inverkan på luftfartsmarknaden. Dessutom har kraven enligt artikel 4 ännu inte uttolkats vare sig av kommissionen eller av EG-domstolen. Med hänsyn till dessa omständigheter och med beaktande av den särskilda betydelsen av en enhetlig tillämpning av artikel 4 för en väl fungerande inre luftfartsmarknad anser kommissionen att det är nödvändigt att fatta ett beslut i detta fall.

VIII

Först och främst måste Sabena följa kraven i fråga om dess huvudkontor och huvudsakliga verksamhet enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2407/92. I detta avseende kan noteras att enligt avtalet av den 4 maj 1995 skall Sabena förbli en separat juridisk enhet med säte och huvudkontor i Belgien. Dessutom anges i Sabenas nya bolagsordning bolagets syfte vara att tillhandahålla inhemsk och internationell lufttrafik samt andra verksamheter knutna till luftfartstrafik. Kommissionen anser därför att avtalet av den 4 maj 1995 inte påverkar Sabenas efterlevnad av de två ovan angivna kraven.

IX

För det andra måste kommissionen kontrollera om Sabena uppfyller kraven på att vara majoritetsägt och effektivt kontrollerat av medlemsstaterna eller medborgare i medlemsstaterna enligt artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2407/92.

⁽¹⁾ EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 8.

⁽²⁾ EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 15.

⁽³⁾ EGT nr L 140, 11.6.1993, s. 51.

⁽⁴⁾ EGT nr L 160, 28.6.1994, s. 1.

Kraven på majoritetsägande och effektiv kontroll återspeglar på gemenskapsnivå begränsningar som internationella luftfartsavtal traditionellt ålägger lufttrafikföretag. Dessa begränsningar som ursprungligen motiverades av nationell säkerhet är idag främst utformade för att säkerställa att trafikrättigheterna som utbyts enligt sådana avtal effektivt kommer att utnyttjas till de deltagande parternas fördel och inte kommer att utövas, vare sig direkt eller genom dotterbolag, av bolag från tredje land. De hindrar dessutom bolag från tredje land att driva luftfart helt inom en stat eller grupp av stater genom dotterbolag som är etablerade i den staten eller gruppen av stater. Kommissionen bedömer därför att bestämmelserna i artikel 4.2 måste tillämpas utifrån samma perspektiv. En sådan tillämpning måste särskilt ta hänsyn till det övergripande målet att skydda intressena hos gemenskapens luftfartsindustri. Detta innebär särskilt att bolag från tredje land inte får tillåtas att fullt ut på unilateral basis dra fördel av gemenskapens liberaliserade inre luftfartsmarknad. Med andra ord kan sådana bolag dra fördel av den inre marknaden endast genom deltagande inom de gränser för ägande och kontroll som anges i artikel 4.2.

Vart och ett av de två kraven på majoritetsägande och effektiv kontroll kommer nedan att granskas separat med hänsyn till de föregående övervägandena.

X

Kommissionen anser att kravet på majoritetsägande är uppfyllt om minst 50 % plus en aktie av det berörda lufttrafikföretagets kapital ägs av medlemsstater eller medborgare i medlemsstater. De återstående aktierna kan mycket väl innehas av en eller flera investerare från tredje land utan att ett sådant aktieinnehav i sig behöver anses oförenligt med artikel 4.2. Det bör emellertid understrykas att både storleken på investering av tredje land och fördelningen av aktier inom varje aktieägargrupp måste tas hänsyn till vid en bedömning om kravet på effektiv kontroll i samma artikel är uppfyllt.

Kommissionen anser dessutom att artikel 4.2 avser begreppet ägande av ett företag som huvudsakligen är grundat på eget kapital. Innehavare av sådant kapital har normalt rätt att delta i beslut som påverkar förvaltningen av företaget samt få del av resterande vinster, eller i händelse av likvidation, i de resterande företagstillgångarna efter det att alla skyldigheter har uppfyllts (se kommissionens be-

slut 94/653/EG av den 27 juli 1994 angående den anmälda kapitalökningen för Air France)⁽¹⁾. Villkoren för dessa rättigheter kan naturligtvis variera enligt de deltagande parternas avtal. Därför kan frågan om en viss typ av kapital uppfyller kraven för eget kapital som måste tas hänsyn till enligt ägarbegreppet i artikel 4.2 bara besvaras på grundval av en bedömning från fall till fall med hänsyn till alla berörda omständigheter, inbegripet möjliga följder för efterlevnad av kravet på effektiv kontroll. Om emellertid kapitalet inte ger dess innehavare någon av de två ovan nämnda rättigheterna i någon väsentlig grad skall det i allmänhet inte beaktas vid fastställandet av ägarsituationen för ett företag.

I föreliggande fall skall de finansiella transaktioner som krävs enligt avtalet av den 4 maj 1995 resultera i att 2 685 969 251 eller 49,5 % röstberättigade aktier i Sabena tilldelas Swissair som ett tredje-land-bolag (Swissair omfattas av begränsningar i fråga om ägande och kontroll enligt tillämplig schweizisk lagstiftning). De återstående 2 740 283 257 eller 50,5 % av de röstberättigade aktierna i Sabena skall ägas av den belgiska staten, SFI, belgiska institutionella investerare och av tidigare samt nuvarande anställda i bolaget. Minst 2 729 782 097 av dessa senare aktier och sålunda mer än 50 % av det totala antalet röstberättigade aktier skall ägas av den belgiska staten, SFI och de institutionella investerare som deltar i höjningen av kapitalet.

I avtalet av den 4 maj 1995 föreskrivs också att Swissair skall få 223 830 770 särskilda andelsbevis i utbyte mot ytterligare 0,5 miljarder BEF i bidrag till en icke fördelingsbar överskottsreserv för Sabena. Dessa bevis skall emellertid inte ge rösträtt eller berättiga innehavaren till någon andel i bolagets återstående tillgångar i händelse av dess likvidation. Tvärtom skall de i så fall återbetalas till sitt ursprungliga emissionspris före någon återbetalning av aktiekapitalet. Dessutom ger de rätt till en minimiåterbäring av 5 % av emissionsvärdet så att innehavaren inte löper någon större finansiell risk. Kommissionen anser därför att dessa särskilda andelsbevis väsentligen utgör en form av lånekapital och för det nuvarande ändamålet inte utgör eget kapital. Följaktligen skall de inte läggas till de röstberättigade Sabena-aktierna när man bedömer bolagets ägandesituation enligt artikel 4.2.

⁽¹⁾ EGT nr L 254, 30.9.1994, s. 73 (s. 84).

Slutligen måste det i detta sammanhang noteras att Swissair skall motta 691 666 127 optionsbevis i utbyte mot det lån som skall beviljas SFI. Dessa optionsbevis skall berättiga innehavaren att köpa ytterligare aktier i Sabena. Emellertid föreskrivs uttryckligen i avtalet av den 4 maj 1995 att om inte det relevanta regelverket har ändrats så att det tillåter att Swissair förvärvar majoritetsägande och effektiv kontroll över Sabena, kan inte Swissair utnyttja optionsbevisen för att öka sitt aktieinnehav i Sabena över den ursprungligen förutsedda nivån på 49,5 %. Ett utnyttjande av optionsbevisen omfattas sålunda av samma villkor och begränsningar som utnyttjandet av majoritetsoptionen som Swissair åtnjuter. Följaktligen kan optionsbevisen inte påverka ägandesituationen i Sabena i en omfattning som kan konstateras inom ramen för nuvarande förfarande.

Med hänsyn till föregående överväganden drar kommissionen slutsatsen att Sabena enligt avtalet av den 4 maj 1995 uppfyller kravet på majoritetsägande enligt första meningen i artikel 4.2. e

XI

"Effektiv kontroll" definieras i artikel 2 g i förordning (EEG) nr 2407/92 som

"ett förhållande som bygger på rättigheter, avtal eller annat, som var för sig eller tillsammans och med hänsyn tagen till faktiska och rättsliga förhållanden ger möjligheter att direkt eller indirekt utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt då det gäller

- a) rätten att använda alla eller delar av ett företags tillgångar,
- b) rättigheter eller avtal som ger ett avgörande inflytande på sammansättningen av företagets olika organ, omröstningar eller beslut, eller som på annat sätt ger ett avgörande inflytande på företagets verksamhet."

Kommissionen anser att denna definition av effektiv kontroll måste tolkas och tillämpas enligt artikel 4.2 i ett övergripande sammanhang, enligt resonemanget i avsnitt IX ovan. Särskilt måste varje enskilt fall bedömas med hänsyn till syftet att bevaka gemenskapens luftfartsindustris intressen, vilket särskilt innebär att bolag från tredje land inte tillåts att fullt ut ensidigt dra fördel av gemenskapens liberaliserade inre luftfartsmarknad. Med andra ord får ett sådant bolag i tredje land dra fördel av den inre marknaden endast genom deltagande inom de gränser för ägande och kontroll som anges i artikel 4.2.

I samma syfte krävs enligt artikel 4.2 att den faktiska kontrollen skall utövas av medlemsstater eller medborgare i

medlemsstater. De kan göra detta antingen individuellt eller tillsammans med andra medlemsstater eller medborgare i medlemsstater. Däremot utesluts både genom ordalydelsen och de ovan angivna målen för artikel 4.2 att effektiv kontroll utövas tillsammans med individer eller bolag från tredje land. Sådana individer eller bolag får därför inte ha ett avgörande inflytande i den mening som anges i artikel 2 g i det berörda lufttrafikföretaget.

Med beaktande av föregående överväganden anser kommissionen att artikel 4.2 i grunden ställer kravet att medlemsstater och medborgare i medlemsstater antingen individuellt eller tillsammans med andra medlemsstater eller medborgare i medlemsstater har den slutliga beslutsmakten vid ledningen av det berörda lufttrafikföretaget. De måste kunna fatta alla avgörande beslut, antingen direkt eller indirekt genom utnämningar till företagets beslutsfattande organ, i sådana nyckelfrågor som t.ex. företagets verksamhetsplan, dess årsbudget och större investerings- eller samarbetsprojekt. Denna befogenhet får inte vara till väsentlig del beroende av stöd från individer eller bolag från tredje land. Det måste emellertid understrykas att det enligt artikel 2 g krävs att dessa allmänna principer tillämpas med beaktande av alla relevanta faktiska eller rättsliga omständigheter. Detta innebär att varje enskilt fall måste bedömas för sig och att kravet på effektiv kontroll generellt sett endast kan tillämpas från fall till fall.

Det är på denna grundval Sabenas efterlevnad av kravet på effektiv kontroll enligt avtalet av den 4 maj 1995 måste granskas.

Röstningsordning för belgiska aktieägare

Först och främst noterar kommissionen att belgiska staten, SFI och de belgiska institutionella aktieägare som deltar i kapitaltillskottet, som tillsammans skall inneha majoriteten av de röstningsberättigade aktierna i Sabena, skall vara bundna av ett aktieägaravtal som innehåller röstningsordningar som skall säkerställa att belgiska statens och SFI:s förenade ståndpunkter alltid segrar. I praktiken kommer Sabenas majoritetsaktieägare därför att agera som en enhet och sålunda kunna hindra Swissair från att dra nytta av att den belgiska sidan består av flera aktieägare.

Sabenas bolagsledning

Vad beträffar Sabenas bolagsledning måste först av allt noteras att det primära ansvaret för bolagets ledning skall anförtros dess styrelse. I avtalet av den 4 maj 1995 föreskrivs att styrelsen "skall ha alla befogenheter för att leda Sabena och besluta i alla nyckelfrågor som rör policy och strategi, inbegripet (utan begränsning) antagandet av Sabenas verksamhetsplan och dess årsbudget, betydande investeringar i flygplansflottan och väsentliga ändringar i nät-

konfigurationen". Dessutom får den planerade delegeringen av den dagliga ledningen till den verkställande direktören "inte försvaga de fullständiga ledningsbefogenheter för styrelsen som fastställs i belgisk bolagsrätt." Kommissionen anser därför att sammansättningen av och röstreglerna för styrelsen är av nyckelbetydelse i det nuvarande sammanhanget.

Sabenas styrelse skall bestå av tolv ledamöter som skall besluta i alla frågor med enkel majoritet. De belgiska aktieägarna skall vara berättigade att utse och, om det är nödvändigt, entlediga sex ledamöter, varav alla skall vara medborgare i medlemsstater, medan Swissair skall ha samma rättigheter beträffande fem ledamöter. Sålunda kommer endast styrelseledamöter som företräder de belgiska aktieägarna att gemensamt kunna inlägga veto mot beslut av styrelsen utan stöd av ytterligare styrelseledamöter.

Särskilda regler styr utnämningen och det möjliga entledigandet av den tolfte ledamoten och styrelsens ordförande som också skall vara medborgare i en medlemsstat. Denna tolfte ledamot skall utses på gemensamt förslag av båda aktieägargrupperna eller, om de inte kan enas om ett sådant gemensamt förslag, på förslag av Swissair. I avtalet av den 4 maj 1995 föreskrivs dock uttryckligen att det står bolagsstämman fritt att godta eller förkasta varje sådant förslag och att stämman när som helst kan entlediga den utsedda ordföranden genom majoritetsbeslut. Eftersom de belgiska aktieägarna kommer att ha absolut röstmajoritet vid bolagsstämman kommer det att vara de som träffar det slutliga avgörandet om ordförande. Ännu viktigare är att de när som helst kan kräva ordförandens avgång.

Kommissionen anser därför att, medan det är sant att varje förslag om ordförande måste stödjas av Swissair, kommer ordföranden huvudsakligen att vara beroende av de belgiska aktieägarnas fortlöpande stöd när han utför sina åligganden. De belgiska aktieägarnas ställning förstärks ytterligare av det faktum att deras representanter i händelse av ett dödläge mellan parterna kommer att ha absolut majoritet i styrelsen och sålunda enhälligt kunna fatta beslut utan att behöva något ytterligare stöd. Följaktligen säkerställer mekanismen för beslutsfattande enligt avtalet av den 4 maj 1995 att de belgiska aktieägarnas intressen slutligen kan ta överhand vid beslut som fattas av styrelsen.

För det andra måste hänsyn tas till att den verkställande direktören skall inneha ansvaret för den dagliga ledningen av bolaget endast inom de gränser som anges av styrelsen och att den senare kan förbehålla sig rätten till enskilda

beslut. Sålunda kan delegeringen av ledningsbefogenheterna till den verkställande direktören anses vara av andrahandsbetydelse jämfört med styrelsens roll vid den pågående bedömningen enligt kraven på effektiv kontroll i artikel 4.2. En möjlig förstärkning av den verkställande direktörens ställning som ett resultat av en kombination av denna tjänst med den som ordförande i styrelsen kräver samtycke av den belgiska staten. I detta sammanhang noterar kommissionen belgiska regeringens avsikt att inte tillåta en sådan kombination under omständigheter när detta skulle koncentrera ledningsinflytandet i händerna på en av Swissair utsedd person. I varje fall säkerställs genom reglerna som styr utnämningen av den verkställande direktören att de belgiska aktieägarna har vetobefogenheter under alla faser av urvalsprocessen för denna tjänst.

För det tredje ger avtalet av den 4 maj 1995 endast begränsade befogenheter till Sabenas bolagsstämma. Med undantag av de befogenheter som gäller utnämning och möjligt entledigande av styrelsens ordförande, som diskuteras ovan, begränsas bolagsstämmans roll till att skydda väsentliga investeringsintressen och blandar sig inte i ledningen av bolaget. Dessutom kan de flesta av de frågor som förbehålls bolagsstämman beslutas med enkel röstmajoritet och sålunda genom gemensamt agerande av de belgiska aktieägarna. Swissair behåller endast vetorätten vad beträffar ändringar i Sabenas bolagsordning, ökning eller minskning av dess aktiekapital samt likvidation, fusion eller uppdelning av bolaget. En sådan vetorätt återspeglar dock endast en normal grad av skydd för minoritetsaktieägare som föreskrivs enligt de flesta medlemsstaters bolagsrätt inbegripet Belgien. Kommissionen anser därför att den vetorätt som Swissair har vid Sabenas bolagsstämma inte har någon betydelse i detta sammanhang.

Med beaktande av dessa överväganden drar kommissionen slutsatsen att villkoren för Sabenas bolagsledning enligt avtalet av den 4 maj 1995 inte fråntar de belgiska aktieägarna deras slutliga beslutsmakt och därför inte ger Swissair några befogenheter som i sig själva skulle vara oförenliga med kravet på effektiv kontroll enligt artikel 4.2.

Förslag till samarbetsavtal

Vad beträffar samarbetet mellan Swissair och Sabena måste först noteras att de två lufttrafikföretagen skall sluta ett omfattande samarbetsavtal med en inledande löptid på tio år som automatiskt skall förlängas för ytterligare femårsperioder. Det planerade samarbetet måste därför anses vara av långsiktig strategisk karaktär och medföra strukturella förändringar för båda parter.

Kommissionen anser allmänt att artikel 4.2., utan att det påverkar tillämpningen av andra regler i gemenskapsrätten, inte är utformad för att hindra gemenskapens lufttrafikföretag från att samarbeta med trafikföretag från tredje land på långsiktig strategisk basis. Bestämmelsen får inte tolkas som ett förbud mot att gemenskapens trafikföretag begränsar sin affärsmässiga frihet genom att ingå ett sådant samarbete. Trafikföretagets efterlevnad av kravet på effektiv kontroll kommer endast att vara i fara om ett trafikföretag från tredje land får befogenhet enligt samarbetsvillkoren att i väsentlig utsträckning ersätta beslut av sin gemenskapspartners behöriga bolagsorgan med egna beslut. Det måste därför bedömas om klausulerna i samarbetsavtalet som skall slutas mellan Swissair och Sabena omfattar en sådan överlåtelse av beslutsbefogenheter.

Enligt förslaget till samarbetsavtal som är bifogat avtalet av den 4 maj 1995 krävs att Sabena följer vissa planerings- och styrningsprocesser som utvecklats av Swissair och att normer och förfaranden som definierats av Swissair för viss planerings- och linjeledningsverksamhet iakttas. Swissair skall dessutom ta på sig ansvaret för en sådan planerings- och linjeledning för vissa linjeområden som för närvarande drivs av Sabena, t.ex. flyglinjer till Nordamerika. I de relevanta klausulerna i förslaget till samarbetsavtal föreskrivs dock uttryckligen att alla väsentliga förslag som framkommer som ett resultat av de gemensamma planeringsaktiviteterna skall underställas styrelsen för respektive trafikföretag för godkännande i förväg. Likaledes får fördelning av ansvaret för planering och linjeledning inte anses innebära en delegering av den beslutande makten eller en fördelning av driften av flyglinjer mellan trafikföretagen. På grundval av de handlingar och den information som lämnats av den belgiska regeringen anser kommissionen därför att Sabenas ovan angivna skyldigheter enligt förslaget till samarbetsavtal väsentligen tycks vara av procedurkaraktär och inbegriper inte överföring av beslutsbefogenheter i väsentliga frågor till Swissair.

Det bör ytterligare noteras att de viktigaste klausulerna i förslaget till samarbetsavtal skall underkastas en översyn av båda parter minst vart tredje år. Sabena har sålunda möjlighet att påverka villkoren för de processer, normer och förfaranden som skall följas vid samarbetet med Swissair.

Kommissionen drar därför slutsatsen att förslaget till samarbetsavtal i dess nuvarande utformning inte innehåller några villkor som är oförenliga med kravet på effektiv kontroll enligt artikel 4.2.

Allmänna överväganden

Slutligen är det nödvändigt att placera de enskilda frågor som diskuterats i de föregående styckena och transaktionen som helhet i sitt respektive sammanhang.

För det första har belgiska staten möjlighet att återföra hela transaktionen genom att utnyttja sin köpoption för att förvärva alla aktier som innehas av Swissair. Denna möjlighet kommer troligen endast att allvarligt övervägas vid oöverbryggliga meningsskiljaktigheter mellan parterna, men utgör icke desto mindre ett hot som kan få den verkan att Swissair ständigt försöker undvika att vidta några åtgärder som strider mot den belgiska statens väsentliga intressen. I samma perspektiv krävs enligt avtalet av den 4 maj 1995 uttryckligen att Swissair anstränger sig till det yttersta för att undvika varje åtgärd som skulle kunna äventyra Sabenas status som ett gemenskapens lufttrafikföretag enligt förordning (EEG) nr 2407/92. Dessutom föreskrivs i åtskilliga av avtalsklausulerna, särskilt de om möjlig överlåtelse av aktier, att ingendera parten får utöva sina rättigheter enligt dessa om detta äventyrar Sabenas status. Kommissionen anser att alla dessa faktorer ytterligare skyddar mot en möjlig försvagning av den slutliga beslutsmakten hos belgiska aktieägare i ledningen av Sabena.

För det andra anser kommissionen att vid varje utvärdering av en betydande investering av ett lufttrafikföretag från tredje land i ett gemenskapstrafikföretag att hänsyn dessutom bör tas till det vidare politiska sammanhang i vilket denna investering äger rum och särskilt gemenskapens flygförbindelser med det berörda tredje landet. Såsom diskuteras i avsnitt IX ovan, krävs sådan ytterligare överväganden med hänsyn till målen med kraven på ägande och kontroll, att tillvarata gemenskapsindustrins intressen på luftfartsområdet. Detta innebär särskilt att trafikföretag från tredje land inte fullt ut får tillåtas dra fördel på unilateral basis av gemenskapens liberaliserade inre luftfartsmarknad.

Enligt de schweiziska reglerna om ägande och kontroll av lufttrafikföretag krävs att minst 60 % av ett trafikföretags aktiekapital och minst två tredjedelar av platserna i dess ledningsorgan skall innehas av schweiziska medborgare, eller andra personer som är assimilerade med schweiziska medborgare med stöd av internationella avtal. Dessa krav är i stort sett desamma som de i artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2407/92. Vidare föreskrivs i både schweizisk och gemenskapslagstiftning möjligheten att mer liberala överenskommelser kan ingås med tredje land på ömsesidig basis. I denna senare fråga bör noteras att ministerrådet

den 14 mars 1995 antog ett beslut som bemyndigar kommissionen att förhandla om ett omfattande luftfartsavtal mellan gemenskapen och Schweiz. I detta beslut räknas med att med vissa undantag skall de regler som styr gemenskapens interna luftfartsmarknad utsträckas till Schweiz.

Med hänsyn till detta vidare sammanhang tycks de överenskommelser mellan belgiska staten och Swissair som granskas enligt nuvarande beslut väsentligen vara av övergående natur. De erbjuder en interimslösning tills de befintliga begränsningarna av ägande och kontroll avskaffas mellan Schweiz och gemenskapen på ömsesidig basis. Ett eventuellt avskaffande av dessa begränsningar föregrips redan i avtalen mellan parterna av den 4 maj 1995 i så måtto att det i avtalet uttryckligen föreskrivs en majoritetsoption för Swissair.

Sammantaget innehåller de ytterligare frågor som diskuterats i detta avsnitt ytterligare argument som stöder slutsatsen att Sabena kontrolleras effektivt av dess belgiska aktieägare enligt avtalet av den 4 maj 1995.

XII

Med beaktande av de föregående övervägandena och på grundval av de handlingar och den information som den belgiska regeringen har tillhandahållit i breven av den 12

maj och 15 juni 1995 drar kommissionen den slutsatsen att Sabena uppfyller kraven i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2407/92 enligt villkoren i det anmälda avtalet mellan belgiska staten och Swissair av den 4 maj 1995, ändrat genom tillägg av den 12 juni 1995 och att ett beslut bör fattas med detta innehåll.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Sabena uppfyller kraven enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 2407/92 enligt villkoren i det anmälda avtalet mellan den belgiska staten och Swissair av den 4 maj 1995, ändrat genom tillägg av den 12 juni 1995.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 19 juli 1995.

På kommissionens vägnar

Neil KINNOCK

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 oktober 1995

om ändring av beslut 95/301/EG om vissa skyddsåtgärder mot mul- och klövsjuka i Ryssland

(Text av betydelse för EES)

(95/405/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land⁽¹⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 19.1 i detta, och

med beaktande av följande:

Ett utbrott av mul- och klövsjuka har konstaterats i Moskvaregionen i Ryssland.

Förekomsten av mul- och klövsjuka i Ryssland utgör ett allvarligt hot mot djurbestånden i medlemsstaterna med hänsyn till handeln med vissa djurprodukter.

I kommissionens beslut 95/301/EG av den 26 juli 1995 om vissa skyddsåtgärder mot mul- och klövsjuka i Ryssland⁽²⁾ infördes restriktioner mot import av dessa produkter från Moskvaregionen som inkluderade ett förbud mot import av blodprodukter som inte är avsedda som livsmedel. Vissa blodprodukter som genomgått en ändring av pH-värdet kan utan risk importeras till gemenskapen.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 95/301/EG ändras enligt nedan:

1. I artikel 1.3 skall följande läggas till efter "Ryssland":
"och om ändring av beslut 95/405/EG".

2. Följande skall läggas till i artikel 1:

"4. Det förbud som anges i punkt 1 skall inte tillämpas på blodprodukter som har genomgått en försyrningsprocess där pH-värdet bibehålls under 6 i minst en timme.

5. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de intyg som följer med blodprodukter som skall levereras från Ryssland är försedda med följande påskrift:

"Blodprodukter i enlighet med kommissionens beslut 95/301/EG om vissa skyddsåtgärder mot mul- och klövsjuka i Ryssland, senast ändrat genom beslut 95/405/EG."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 2 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 184, 3.8.1995, s. 59.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 oktober 1995

om avslutande av antidumpningsförfarandet gällande import av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare med ursprung i Japan

(95/406/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna,med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 5 och 9 i denna,

efter samråd med Rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) I januari 1991 mottog kommissionen ett klagomål ingivet av två producenter inom gemenskapen som representerar större delen av den totala gemenskapstillverkningen av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare. Klagomålet innehöll bevis för dumpning och för att väsentlig skada uppstått därigenom, vilket berättigade inledandet av ett förfarande. Kommissionen meddelade därför genom ett tillkännagivande offentliggjort i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁵⁾ inledandet av ett antidumpningsförfarande gällande import av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare med ursprung i Japan. Efter offentliggörandet av detta tillkännagivande anslöt sig en tredje gemenskapstillverkare till klagomålet.
- (2) Kommissionen underrättade officiellt den exportör och de importörer den visste var berörda, företrädare för exportlandet samt de klagande och gav de direkt berörda parterna tillfälle att skriftligen ge sina synpunkter och begära att få bli hörda.

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1.⁽²⁾ EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1.⁽³⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.⁽⁴⁾ EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10.⁽⁵⁾ EGT nr C 202, 1.8.1991, s. 4.

- (3) Den kände producenten i det berörda landet, fyra importörer och de klagande gemenskapstillverkarna svarade på det frågeformulär som sänts till dem och gav skriftligen sina synpunkter. De av ovan nämnda företag som så begärt blev beviljade att höras.
- (4) Kommissionen inhämtade och kontrollerade de uppgifter den ansåg nödvändiga för sin undersöknings syfte och utförde undersökningar hos producenten och exportören i Japan, fyra importörer inom gemenskapen och de tre klagande gemenskapstillverkarna.

B. UNDERSÖKNINGARNAS RESULTAT

- (5) Under loppet av undersökningen fann kommissionen att efter det att klagomålet ingivits hade handelsmönstret ändrats såtillvida att delar till tändare inte längre uteslutande hämtades från Japan. Eftersom det fanns tvivel beträffande det verkliga ursprunget för delarna i fråga beslutade kommissionen att anmoda medlemsstaterna att utföra en undersökning i syfte att bestämma varornas verkliga ursprung.
- (6) Denna nya undersökning avslöjade inte några felaktiga ursprungsuppgifter, men med hänsyn till den långa tid den tog i anspråk, under vilken antidumpningsundersökningen helt och hållet inställdes, fann kommissionen det lämpligt att kontrollera om ett återupptagande av den senare undersökningen var motiverat. Tillfrågade om detta medgav de klagande gemenskapstillverkarna att utvecklingen på marknaden sedan inledandet av förfarandet hade medfört att importen av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare med ursprung i Japan inte längre var så skadlig för dem som den var när klagomålet ingavs.

C. ÅTERKALLANDE AV KLAGOMÅLET OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (7) De klagande gemenskapstillverkarna återkallade därefter formellt, per brev av den 23 juni 1995, sitt klagomål gällande import av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare med ursprung i Japan. Kommissionen fann att ett avslutande i detta sammanhang inte skulle strida mot gemenskapens intressen.

- (8) Under dessa omständigheter bör antidumpningsförfarandet gällande import av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare med ursprung i Japan avslutas utan införande av skyddsåtgärder.
- (9) Samråd har ägt rum med Rådgivande kommittén och denna har inte gjort någon invändning.
- (10) Berörda parter informerades om de viktigaste omständigheterna och övervägandena på grundval av vilka kommissionen avsåg att avsluta förfarandet och har givits tillfälle att yttra sig.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Antidumpningsförfarandet gällande import av delar till ej påfyllningsbara gasficktändare med ursprung i Japan förklaras härmed avslutat.

Utfärdat i Bryssel den 5 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 oktober 1995

om fastställande av den prognostiserade försörjningsbalansen för gemenskapen för år 1995 beträffande produktion och förbrukning samt import och export av bananer

(95/407/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 16 i förordning (EEG) nr 404/93 föreskrivs att det varje år skall sammanställas en prognostiserad försörjningsbalans på grundval av vissa marknadsparametrar. Det främsta syftet med denna balans är att upprätta prognoser för produktionen och förbrukningen av bananer i gemenskapen liksom för importen av traditionella AVS-bananer och med utgångspunkt därifrån fastställa gemenskapsmarknadens försörjningsbehov och tullkvotens lämpliga storlek.

Denna balans måste enligt artikel 16.3 i förordning (EEG) nr 404/93 ta hänsyn till effekterna av det tropiska ovädret Debbie, som avsevärt påverkade produktionen på Martinique och Guadeloupe och i vissa AVS-länder fram till juli 1995 liksom till följderna av stormarna Iris, Luis och Marilyn i augusti och september månad 1995.

I denna balans upptas även den tilläggskvantitet på 353 000 ton, som fastställdes inom ramen för de över-

gångsåtgärder, som vidtogs för att förse de österrikiska, finska och svenska marknaderna med bananer till följd av dessa tre länders anslutning till gemenskapen.

Förvaltningskommittén för bananer har inte avgivit något yttrande inom den tidsfrist som dess ordförande bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den prognostiserade försörjningsbalansen för gemenskapen för år 1995 vad beträffar produktion och förbrukning samt import och export av bananer fastställs i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

BILAGA

PROGNOSTISERAD FÖRSÖRJNINGSBALANS FÖR BANANER FÖR ÅR 1995

	<i>(i ton)</i>
EG-produktion	612 000
Traditionell import från AVS-stater	648 000
Tullkvot	
— bastullkvot	2 200 000
— tillägskvantiteter till följd av ovädret Debbie	64 965
— tillägskvantiteter till följd av oväderna Iris, Luis och Marilyn	90 800
— tillägskvantiteter till följd av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning	353 000
Bruttoförbrukning	3 968 765
Export	25 000
Nettoförbrukning	3 943 765

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2319/95 av den 2 oktober 1995 om fastställande av de kvantiteter som tilldelas importörer av de kvantitativa gemenskapskvoter som är tillämpliga 1996 för vissa produkter med ursprung i Kina

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 234 av den 3 oktober 1995)

På sidan 19, i bilaga III, skall nedsättningssatserna för glasvaror för bordsanvändning, KN-nummer 7013, och för leksaker, KN-nummer 9503 49

i stället för: " - 54,49 %" och " - 70,33 %"

vara: " + 54,49 %" och " + 70,33 %".

I innehållsförteckningen till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr L 235 av den 4 oktober 1995 skall omslagets andra sida vara följande:

Innehåll (Fortsättning)

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

95/394/EG:

- ★ EEG och Finland gemensamma kommitténs beslut nr 2/94 av den 19 december 1994 om tillägg och ändring av bilaga III till protokoll nr 3 om definitionen av begreppet "ursprungsvaror" och metoder för administrativt samarbete, inom ramen för den gemensamma förklaringen avseende över-
synen av ändringarna av ursprungsreglerna efter införandet av Harmonise-
rade systemet 15

95/395/EG:

- ★ EEG och Island gemensamma kommitténs beslut nr 2/94 av den 21 december 1994 om tillägg och ändring av bilaga III till protokoll nr 3 om definitionen av begreppet "ursprungsvaror" och metoder för administrativt samarbete, inom ramen för den gemensamma förklaringen avseende över-
synen av ändringarna av ursprungsreglerna efter införandet av Harmonise-
rade systemet 18

95/396/EG:

- ★ EEG och Österrike gemensamma kommitténs beslut nr 2/94 av den 29 december 1994 om tillägg och ändring av bilaga III till protokoll nr 3 om definitionen av begreppet "ursprungsvaror" och metoder för administrativt samarbete, inom ramen för den gemensamma förklaringen avseende över-
synen av ändringarna av ursprungsreglerna efter införandet av Harmonise-
rade systemet 21

95/397/EG:

- ★ EEG och Sverige gemensamma kommitténs beslut nr 2/94 av den 31 december 1994 om tillägg och ändring av bilaga III till protokoll nr 3 om definitionen av begreppet "ursprungsvaror" och metoder för administrativt samarbete, inom ramen för den gemensamma förklaringen avseende över-
synen av ändringarna av ursprungsreglerna efter införandet av Harmonise-
rade systemet 24

95/398/EG:

- ★ EEG och Norge gemensamma kommitténs beslut nr 2/94 av den 13 januari 1995 om tillägg och ändring av bilaga III till protokoll nr 3 om definitionen av begreppet "ursprungsvaror" och metoder för administrativt samarbete, inom ramen för den gemensamma förklaringen avseende över-
synen av ändringarna av ursprungsreglerna efter införandet av Harmoniserade
systemet 27

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets beslut nr 819/95/EG av den 14 mars 1995 om fastställande av gemenskapens åtgärdsprogram Sokrates (EGT nr L 87 av den 20.4.1995) 30